Akinek inge, vegye magára!

70 fillér

Ludas Matyi

IV. évfolyam. 37. szám — SZATIRIKUS HETILAP — 1948 szeptember 11

Az első lépcsőfok

A belpolitikai élet szenzációja!

BARANKOVICSÉKNÁL IS MEGKEZDŐDIK A TISZTOGATÁS! CSAK ÚGY RAGYOGNAK A TAGOK!

A Barankovics-párt vezetősége a következő deklarációt adta ki:

Pártunk szervezeteibe az utóbbi időben tömegesen furakodtak be demokratikus elemek, miáltal veszélyeztetve látszik a párt reakciós jellege. Egy percig sem szabad megfeledkeznünk arról, hogy pártunk a klerikális ellenforradalom élcsapata, épp ezért szükségesnek látszik tagjaink megkívánt antidemokratikus magatartásának felülvizsgálása.

Nem esnek tisztogatás alá a következő tagok:

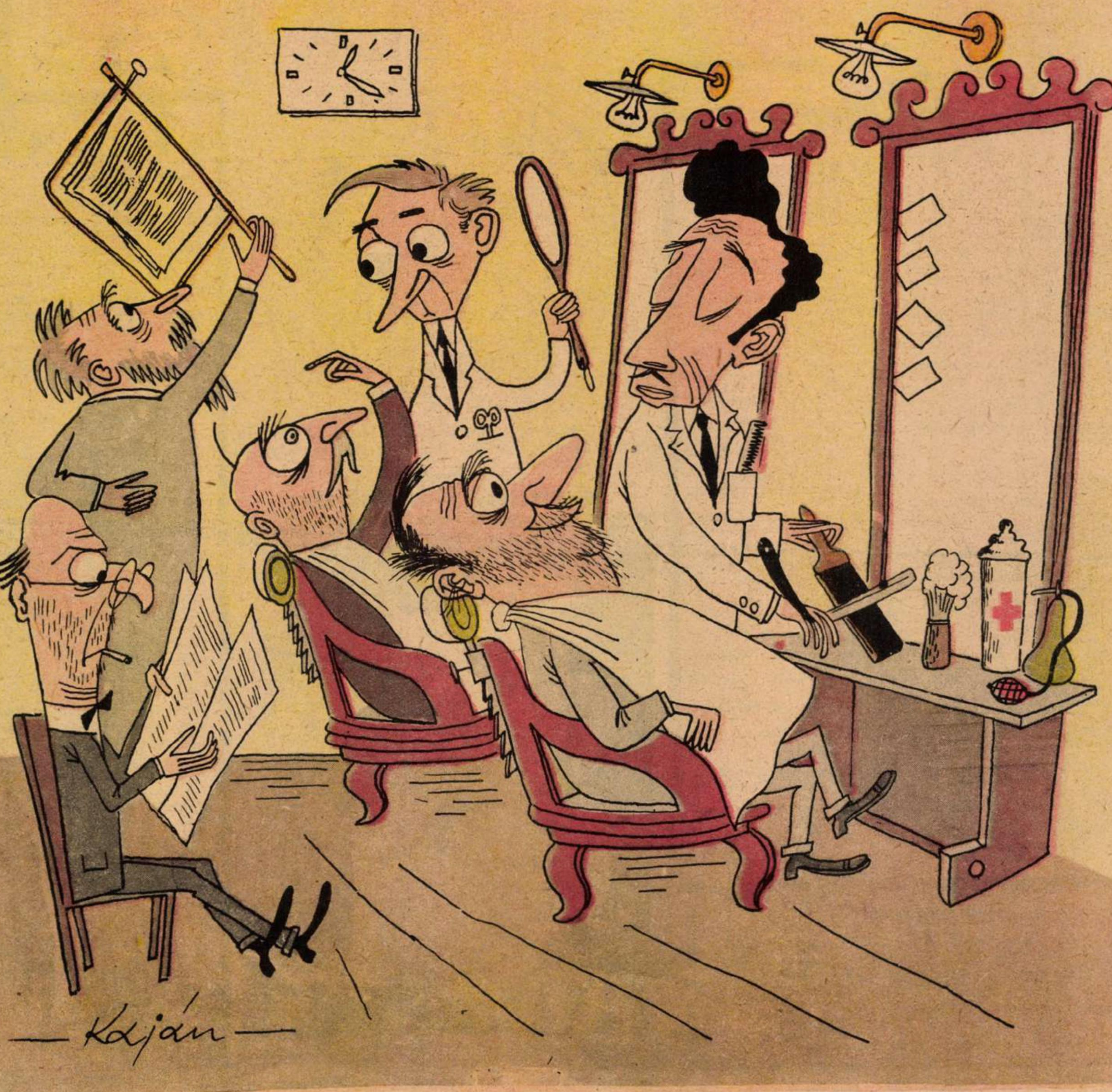
a) Volt csendőrök, volt nagybirtokosok, volt arisztokraták.

b) Az Uj Ember előfizetői.

c) Akik e pillanatban is ülnek különböző disznóságok miatt.

A többiek egyénenként megvizsgálandók. Szükségesnek tartjuk megjegyezni, hogy a nyilas mult egymagában nem elegendő, csak jó, ha van.

Éljen szeretett vezérünk, Barankovics és lehetőleg belőletek!

— Mondja segéd úr, mit jelent az, hogy fokozatosan törlik el a borravalórendszert?

— Azt jelenti, hogy a borravalót még egy ideig elfogadjuk, de már nem köszönjük meg.

Példázat

Amerikáról, amely letagadja az imperialista étvágyát

Gugyeráknak feleséget ajánl egy házasságközvetítő:

— Ezt a hölgyet vegye el uram, — dicséri. — Ezzel nem lesz sok gondja ez annyit eszik, mint egy madárka.

Gugyerák elveszi a nőt, de két hét mulva dühösen állít be a házasságközvetítőhöz.

— Erre a nőre mondta maga, hogy annyit eszik, mint egy madárka?! Hiszen ez annyit eszik, amennyi belefér!

A házasságközvetítő önérzetesen feleli:

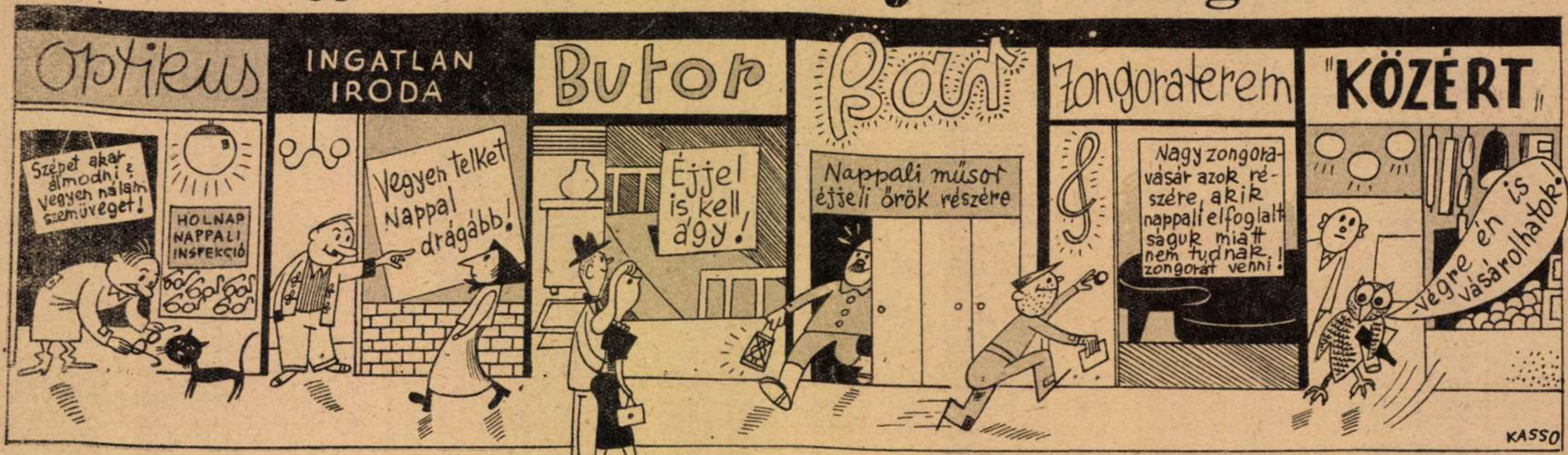
— Na és egy madárka talán nem annyit eszik?!

A kukoricabucit kivonják a forgalomból!

1949 február 1-én érvényét veszti, azután csak a Nemzeti Bank váltja be prézlire

Éjjeli árusítás — új lehetőségek

Az év legjobb Marshall vicce

— Ebben a Marshallban minden kor képviselve van.

— Hogy-hogy?

— Ugy, hogy az újkorban él, középkori módszerekkel dolgozik és csak ókor mond igazat....

Akinek inge vegye magára! 50 ujabb ingnyertes

5. számú pályázatunkra feltűnően sok, 13.246 pályázat érkezett, s a rejtvény természeténél fogva valamenyi helyes megoldást tartalmazott. A szerencsés nyertesek névsorát alább közöljük. A vidékiek és pestkörnyékiek nyereményeit postán küldjük, a helybelieket arra kérjük, szeptember 16-tól fogva bármilyen hétköznap 10 és 1 óra között személyesen vegyék át nyereményeiket.

Barlai Imre, Bp., XIV., Róna-utca 193.
Bodicsi Antal, Bp., IX., Gyáli-út 15/27.
Botka Károly, Bp., VIII., Népszinház-u. 19.
Buday József, Bp., XIII., Róbert K.-krt 66.
Ernődi Sándor, Bp., IX., Ferenc-krt 12.
Fekete Kázmérné, Bp., IX., Angyal-u. 7/a.
Horváth Viktor, Bp., XI., Bocskai-út 43—45.
László Domokos, Bp., Dózsa György-út 16.
Oravecz János, Bp., XIII., XII., Jász-u. 120/a.
Szternád Pál, Bp., Szőnyi-u. 28. sz.
Ács Imre, Geresd, Dózsa-út 25.
Balla Mátyás, Endrőd, II. ker. 293. sz.
Bódi János, Drávaszabolcs.
Burányi Imre, Hercegszántó, Jókai M.-u. 32.
Cselkó Ödön, Jászárokszállás, Rákóczi-út 4.
Csáki Péter, Tiszalök, Kölcsey-út 27.
Engedi László, Szeged-Röszke 483. sz.
Forgács István, Gyoma, I., Deák F.-u. 4.
Frank Ferenc, Budakeszi, Széchenyi-u. 52.
Füzi Gyula, Fertőszentmiklós, Szent I.-u. 42.
Gál Erzsébet, Csátalja 126.
Gáspár Lajos, Debrecen, Déli-sor 17.
Hegedüs István, Mátételke-Óalmás.
Hornyák István, Füged, Up. Encs.
Horváth János, Szombathely, Kertész-u. 30.
Horváth Pál, Ujkécske, Kőrösi-u. 11.
Hunyadi László, Dunakeszi, János-u. 25.
Kalmár Árpád, Kaposvár, Rendőrkapitányság.
Kluk Géza, Csillaghegy, Karácsony S.-u. 6.
Koltai Emil, Sopronkőhida.
Ifj. Kovács András, Magyarkimle, Fő-u. 9.
Kovács Gábor, Makó-Újváros.
Kun János, Nagyecsed.
László József, Máza 107.
Liszi László, Tószeg, Szent István-u. 484.
Markovics Márk, Alsószentmárton.
Markovics Sándor, Alap.
Molnár Bálint, Gyoma.
Molnár Sándor, Pestújhely, Nándor-u. 4.
Nagy István, Győr, Vörös hadsereg-útja 19.
Nagy Géza, Miskolc, Arany J.-utca 19.
Sinka Mihály, Nyirbogdány, Újsor-u. 239/a.
Szabó Antal, Tótkomlósi-tanya 5/a.
Szabó Pál, Zagyvaróna.
Széll Sándor, Drávacsepely.
Takács István, Kispest, Teleki-u. 2.
Tóth Károly, Keskmét, Külső Máriaváros 28.
Ifj. Urbán Ferenc, Hajce.
Varga Ferenc, Pápa.
Zimek István, Békéscsaba, I., Kisfaludy-u. 14.

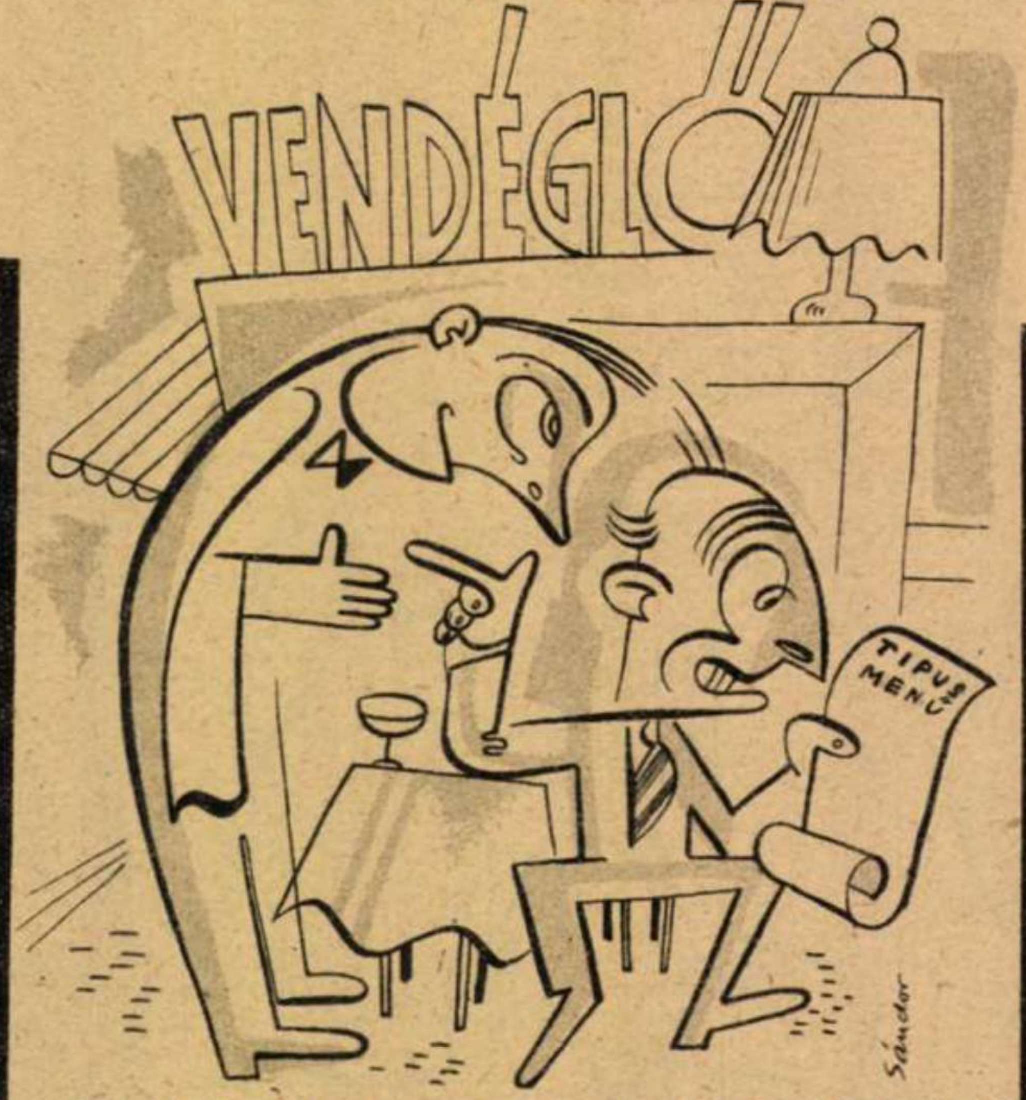
AZ MÁR MÁS

Az Őszi Vásáron akkora hófehér óriáskiflit lehet kapni, mint egy ház. A kitűnő drámai színész a karjaiban egy ilyen óriáskiflivel lohol kifelé a Vásárról.

— Szent Isten — lepődik meg egyik szembejövő barátja — minek neked ekkora kifli?

— Nem nekem kell — magyarázza pirulva a színész. — A kisfiamnak viszem...

Ha az egyéniség tipusmenüt eszik

— Marhapörkölt kovászos uborkával? Nem kell! Hozzon nekem a pörkölt helyett uborkát és az uborka helyett pörköltet.

A menny-boltban

— Ez a glória túlnagy nekem. Egy számmal kisebbet kérek.

Egy „jólinformált" fiatalember levelei vidéki barátnőjéhez

Drága Pintyőkém!

Új cimem van, de a régi lelkesedéssel szeretlek. És te gondolsz még néha rám? En nagyon. Mindent láttam és mindent tudok Pintyőkém, még azt is, hogy egyes magánszinházak most szeretnék bevezetni a «fizető venégszerepléseket» ami nagyban helyettesíthetné a szubvenciót. Ez a fizető vendégszereplés abból állna, hogy a pénzes, de tehetségtelen színésznőjelölt fizet néhány ezer forintot a színháznak és fellép. Tízezerért már elég rossz szerepeket lehet kapni. Kinek gazdag barátja van, rossz nő nem lehet. Igy mindenki jól jár, csak a közönség nem. Ám mit ugrál a közönség azért a rongyos húsz forintjáért?

De térek már a tárgyra!

Nem nyugodtam, amíg meg nem néztem Molnár Ferenc «Az ördög» cimű darabját a Modern Szinházban, amit maga Molnár Ferenc irt még 1526-ban. A penészt nem adják ingyen. Idő kell hozzá. Ez a negyvenéves darab, alig ötvennek látszik. Persze, a háborús évek triplán számítanak.

Maga a darab arról szól, hogy a szerelmesek között nincsen semmi baj, de az ördög mindent elintéz. Pontosabban: Lukács Jolán Margit és Bicskey János eleinte szeretik egymást. Ez később azonban fokozódik, mégis egymáséi lesznek, de nemcsak éppenhogy, hanem nagyon. Greguss, jó ördög volt, de szerintem Lukács Margit ebben a szerepben élethűbb lett volna. De a szereposztás nem az én dolgom. Nekem legjobban Pongrác Imre tetszett. Bicskeyről nem is beszélek, mert nem akarom magam felizgatni. Pedig a színpadon mindenki csak a Bicskeyt szereti, de a nézőtéren, sajnos, nem. Női szemmel, nem tetszene neked ez a Bicskey, édes Pintyőkém, higyj nekem, miért hazudnék? És közben halkan szól a jazzz. De minek?

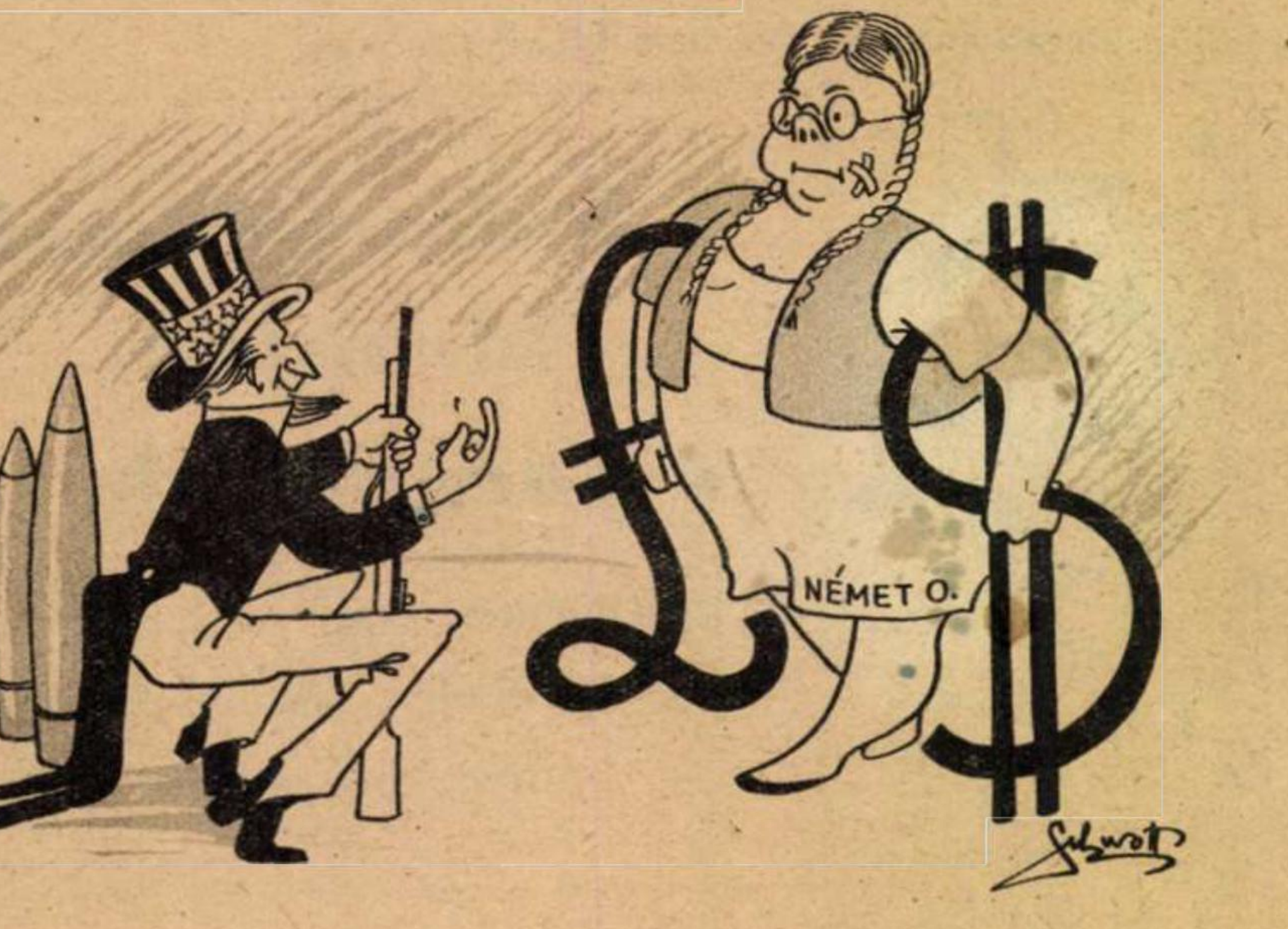
És láttam az új Chaplin filmet, a Monsieur Verdoux-ot és hálás vagyok a sorsnak, hogy megszületett ez a zseni, ez a Chaplin, aki ebben a filmjében egyszerű, jószívű, tisztességes gyilkost játszik, aki igazán csak azért öli meg sorban minden menyasszonyát, mert másképpen nem tudja a pénzüket megszerezni. Konok nők. Verdoux úr családos ember. A családi élet tisztaságához pénz kell. És Verdoux urnak gyereke is van, akiről illik gondoskodni. De megbűnhődik Verdoux, mert kicsiben dolgozott és nem úgy, mint a háborúra uszító tömeggyilkosok. Ha másképpen nem megy, vegyél jegyet és nézd meg ezt a filmet Pintyőkém, mert azt akarom, hogy gazdagabb legyél és okosabb, mint voltál.

A többit tudod.

Végtelenül csókolja kezeidet, soha el nem múló barátod:

Királyhegyi Pali

Jár a baba, jár...

Ők is ott akarnak lenni

— Holnap korán kell felkelnünk öregem, mert hat órakor kezdődik a bronzkorszak.

Darvas Szilárd:

Megfúrták . . .

Az összes lapok megírták annak idején azt a botrányos ügyet, amelynek középpontjában régi ismerősöm Ádám állott, aki a „Paradicsom" nevű államosított vállalatnál mint ősszülő volt alkalmazva és a szaporodási osztályt vezette. Állítólag kitűnő és szorgalmas szakember volt, ha nagyon sok volt a munka, maga is nekilátott, hallatlan munkabírásáról legendákat hallottam. Később valami csúnya panamába keveredett a felesége révén, két vagon ranett-almát adtak el feketén, de más panasz is volt ellene, például, hogy míg beosztottjai tökfőzeléken éltek, ő nap-nap után a legfinomabb tiltott gyümölcsöket ette. Politikai magatartása se volt túlságosan szimpatikus, előszeretettel jött össze pártütő angyalokkal, általában boldog volt, ha a párton ütöttek egyet.

De mindenféle más disznóságokat is csinált, általában igen züllött és korrupt ember hírében állott.

Ilyen előzmények után találkoztam össze vele az Eden-eszpresszóban, ahol egy Matild nevű hölgy és más angyalok mérték a dupla feketét.

— Mi ujság? — szólítottam meg a levitézlett ősapát, aki egyébként arcának verejtékével épp az Uj Embert olvasta. — Ugy hallom, már nincs a Paradicsomban?

— Megfúrtak! — mondta tömören.

— Persze, persze, tudom. Az az almaügy . . .

Gúnyosan legyintett.

— Ugyan kérem, az csak ürügy volt. Az egészet a Gábriel úrnak köszönhetem, aki most nagy demokrata és arkangyal, de én még nagyon jól emlékszem rá 1940-ből, amikor baloldaliakat és kerubokat kísért az Eufrát partjára. De már nem sokáig ugrál, majd adok én neki lángpallost. A beadványom már ott van az égben és Gábriel úr repülni fog.

Mondtam neki, hogy eddig is repült, mivelhogy angyal. Ettől mégjobban méregbe jött.

— Mindenkit leleplezek — rikácsolta — tudom én, hogy ment az egész hatnap alatt a teremtésüket nekik. Ismeri a Lucifert?

— Ugy hírből — mondtam bizonytalanul. — Ördög.

— Ördög? Na ne vicceljen! Már 19-ben angyal volt, nem úgy, mint ezek a maiak, egy rendes, puritán ember. Ő is tudna beszélni, elmondhatná, hogy miért helyezték át a pokolba . . .

Egyszerre szenvedővé vált az arca.

— Fütyülnek ezek arra, hogy valaki milyen szakember. Tudja, hogy az egész szaporodási osztály az én művem. Budán még dörögtek az ágyuk, mikor én a feleségemmel munkához láttam, jóformán a semmiből csináltuk az egészet. Nekem ráment az egyik oldalbordám, 30 százalékos rokkant vagyok, amellett az egyetlen, aki érti a szakmát, mégis elküldtek. Igy akarják benépesíteni a világot? Ezekkel a dilettánsokkal?

*

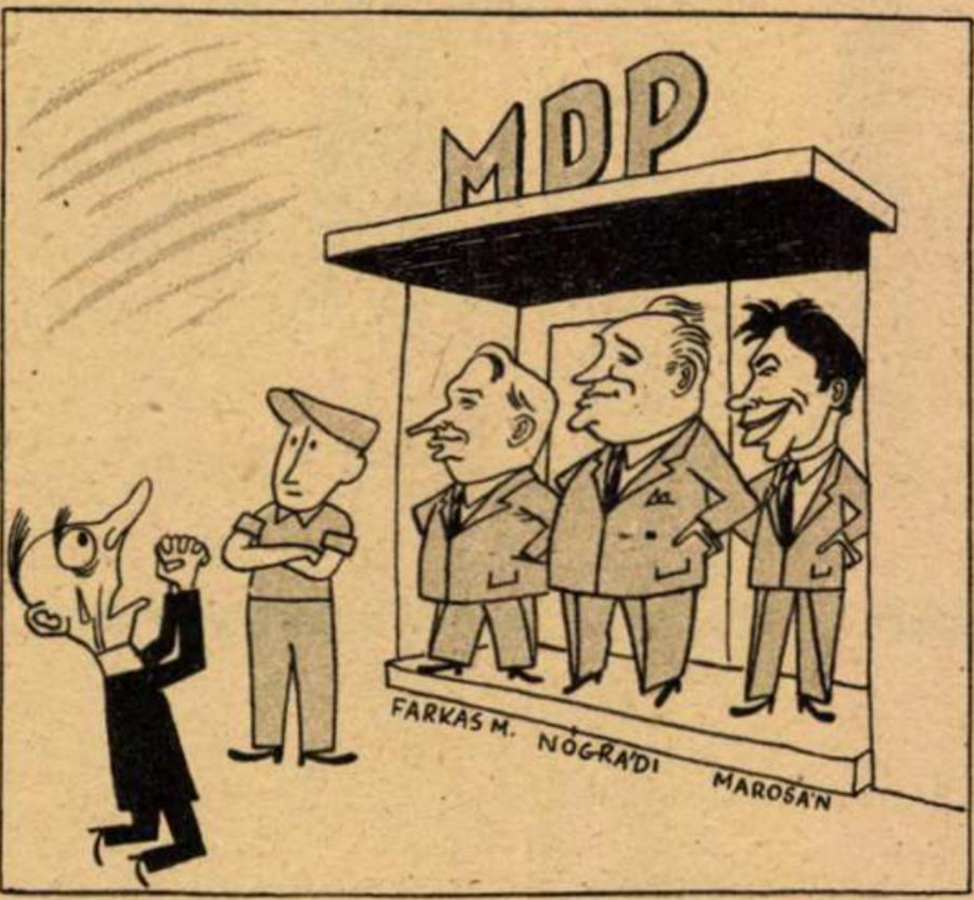
Ezekután felébredtem és rohantam a villamoshoz, hogy még idejében beérjek a szerkesztőségbe. A villamos zsúfolva volt, még a perronon is lógtak az emberek, a körúton nyüzsgött a tömeg és megállapítottam, hogy ősapám annak idején hiába szabotálta a sokasodást.

Nyuszek Emil nyílt színváltozása

Harcok idején

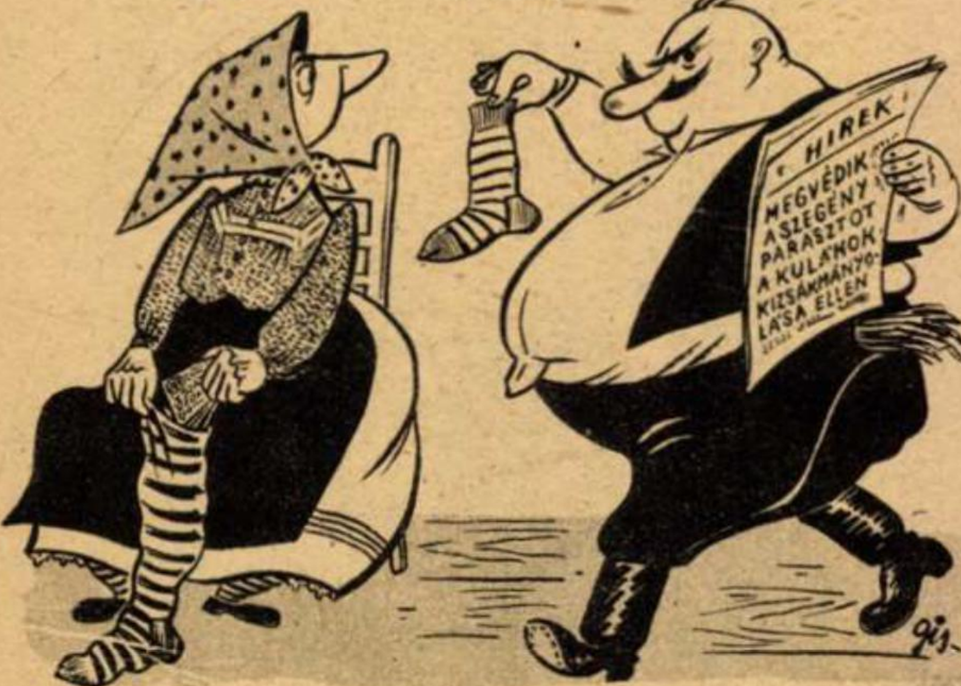
— Engem nem fognak bekényszeríteni a pártba!

Eredmények idején

— Könyörgök, kényszerítsenek be a pártba!

Kulákbánat

A kulák: Ne harisnyába gyüjtsd a pénzt ezentúl anyjuk, megteszi most már a zokni is . . .

Éjszakai borbélyműhely

Az éjszakai borbélyműhelyben megjelenik egy sötétarcú férfi és leül a borbélyszékbe.

— Hajvágás, borotválás és minden — mondja komoran.

A segéd megnyírja, a vendég kritikus szemmel nézi magát a tükörben.

— Nem jó — mondja. — Hátul valamivel kevesebb hajat hagyjon.

A segéd megcsinálja az igazítást, de a vendégnek még mindig nem tetszik.

— A választéknál igazítsa meg.

A segéd megigazítja, aztán elkezdi fésülni a vendéget. Az élesen figyel.

— A választékot kijebb — rendelkezik.

A segéd átfésüli.

— És milyen szaga van ennek a brillantinnak? — bosszankodik a vendég. — Ibolyaillat nincs?

— Nincs — mondja a segéd.

— Micsoda disznóság ez? — háborodik fel a vendég. — Ide se jövök többet!

— De kérem — nyögi a segéd. — Olyan fontos az az ibolya?

— Mi az, hogy fontos? — csattan fel a vendég. — Egy hölgyhöz fogok betörni!

Filmhír

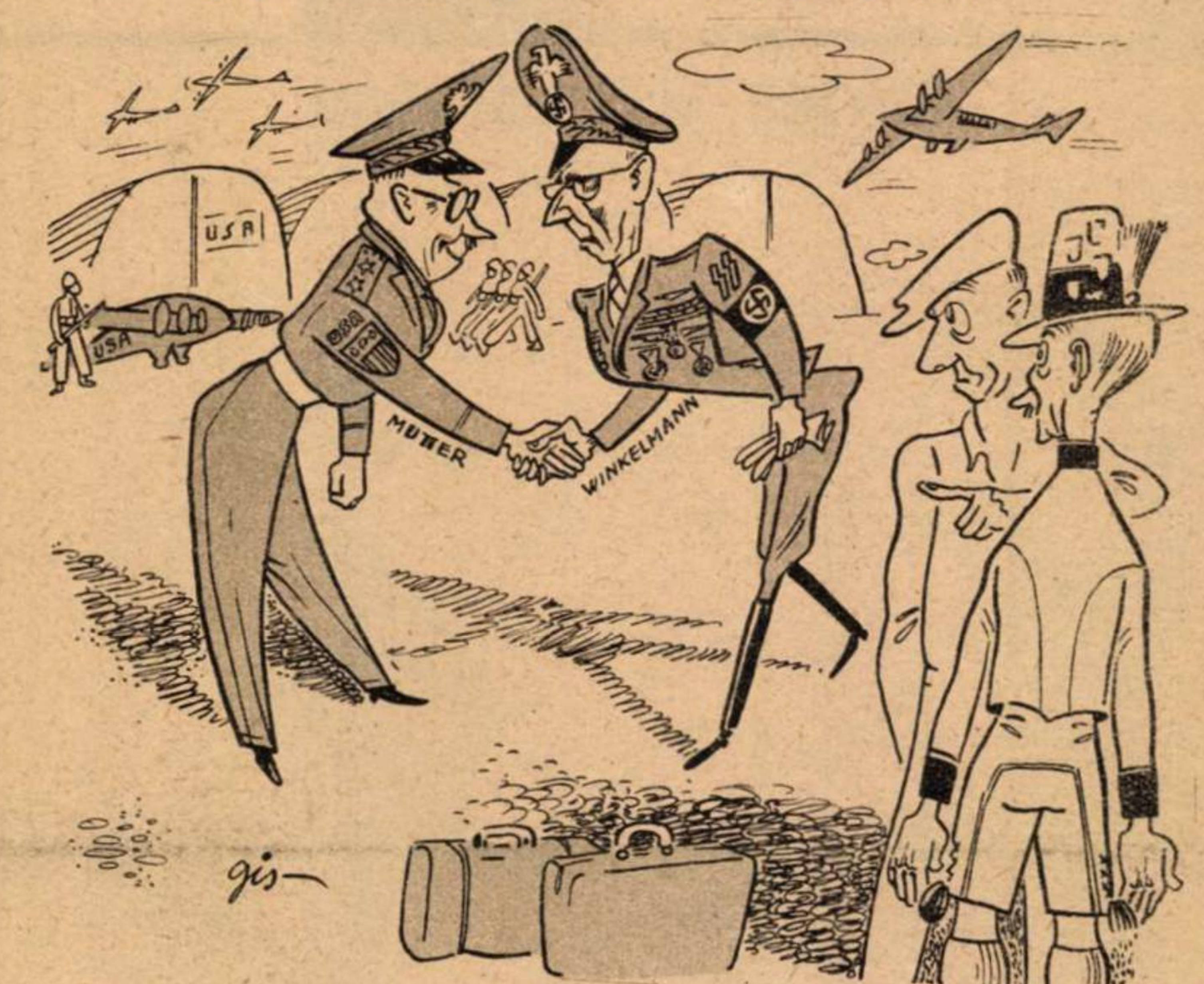
A napokban kerül forgatásra a legújabb magyar film a „Díszagyar". A történetre először Vukics Marcell gondolt és Somsanach Róbert Imre, valamint Koki Bendegúz alapötlete nyomán Sugárich Félix és Veiszkut Géza dr. elképzelése alapján filmre írta Marabu Zénó, Szegedvárkői Pál, Gajzanácskó Vince, Rórátés Sz. Károly, Keszt Péter, Mui József és Zamcsik Szigfrid.

Illusztráció Révai orvoskongresszusi beszédéhez

Révai: Halló, van még valaki odafenn?

Egy kézfogás margójára

— Nézd, kezetfog egy fasisztával!

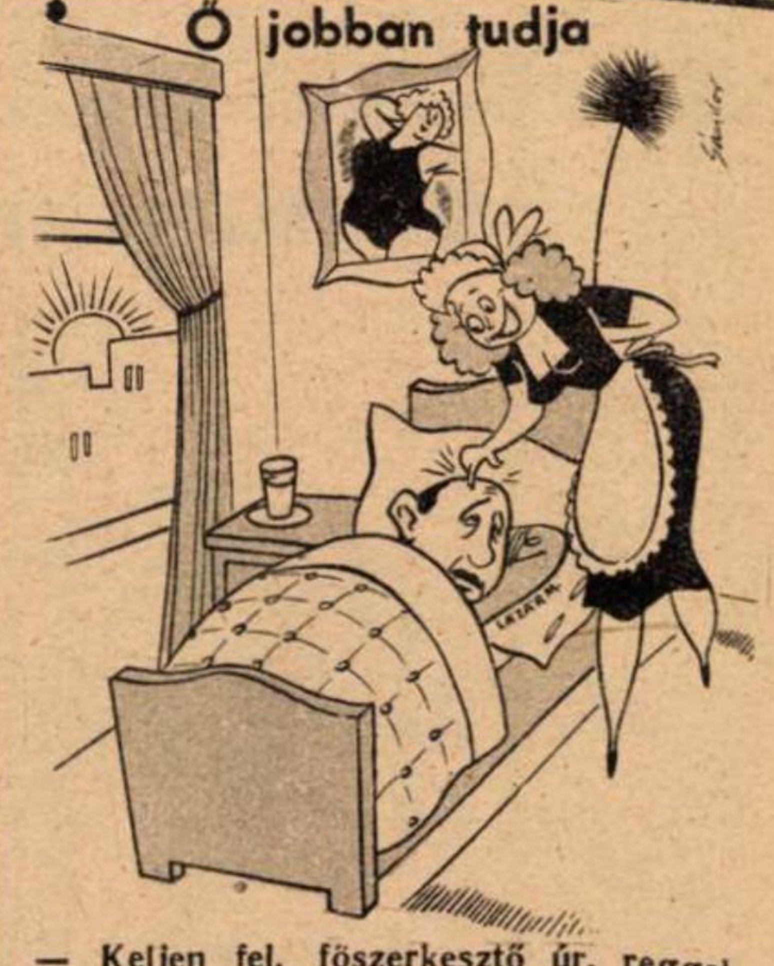
— Miért ne, a Winckelmann nem olyan válogatós . . .

Angyali dolog

— Hiába, kolleganő, nagy a konkurencia. A földön éppen most jelentették ki, hogy Schacht ártatlanabb, mint mi . . .

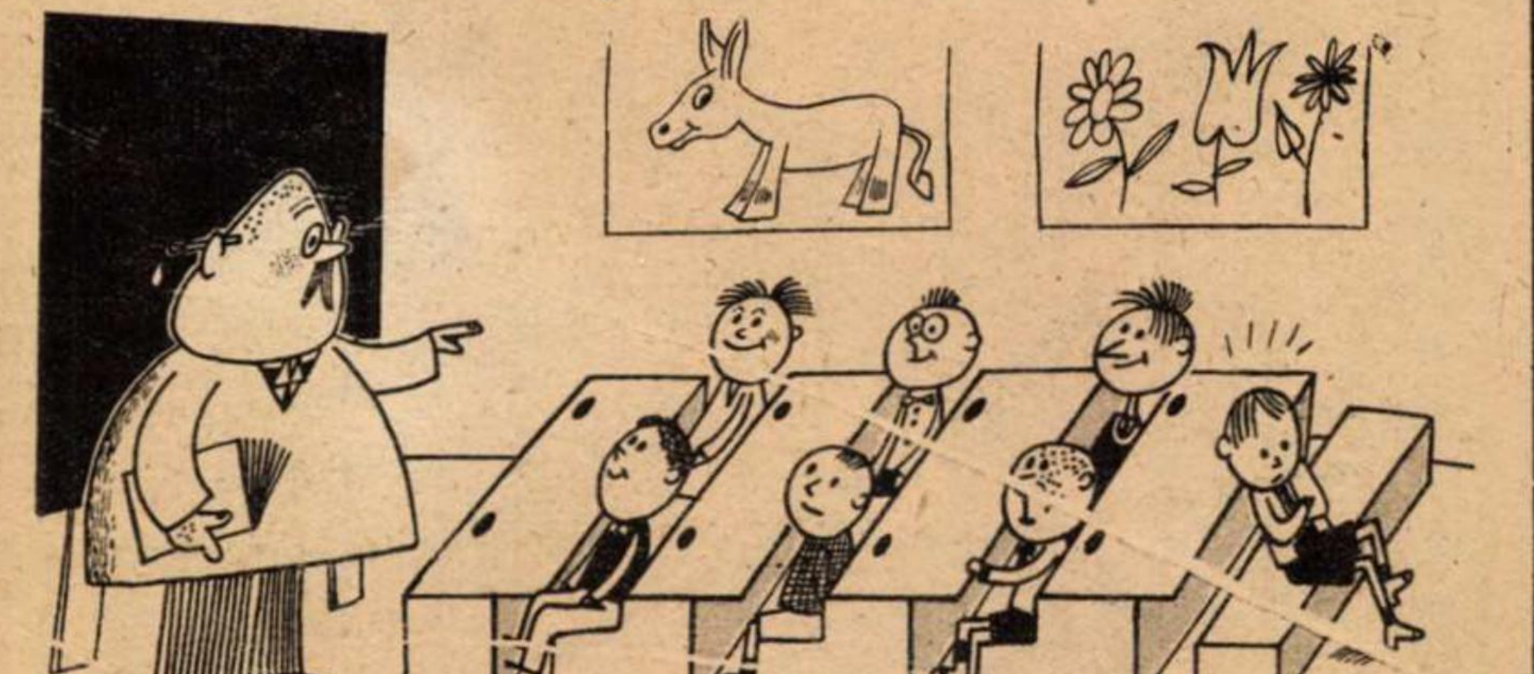
Ő jobban tudja

— Keljen fel, főszerkesztő úr, reggel van.

— Téved. Nincs Reggel.

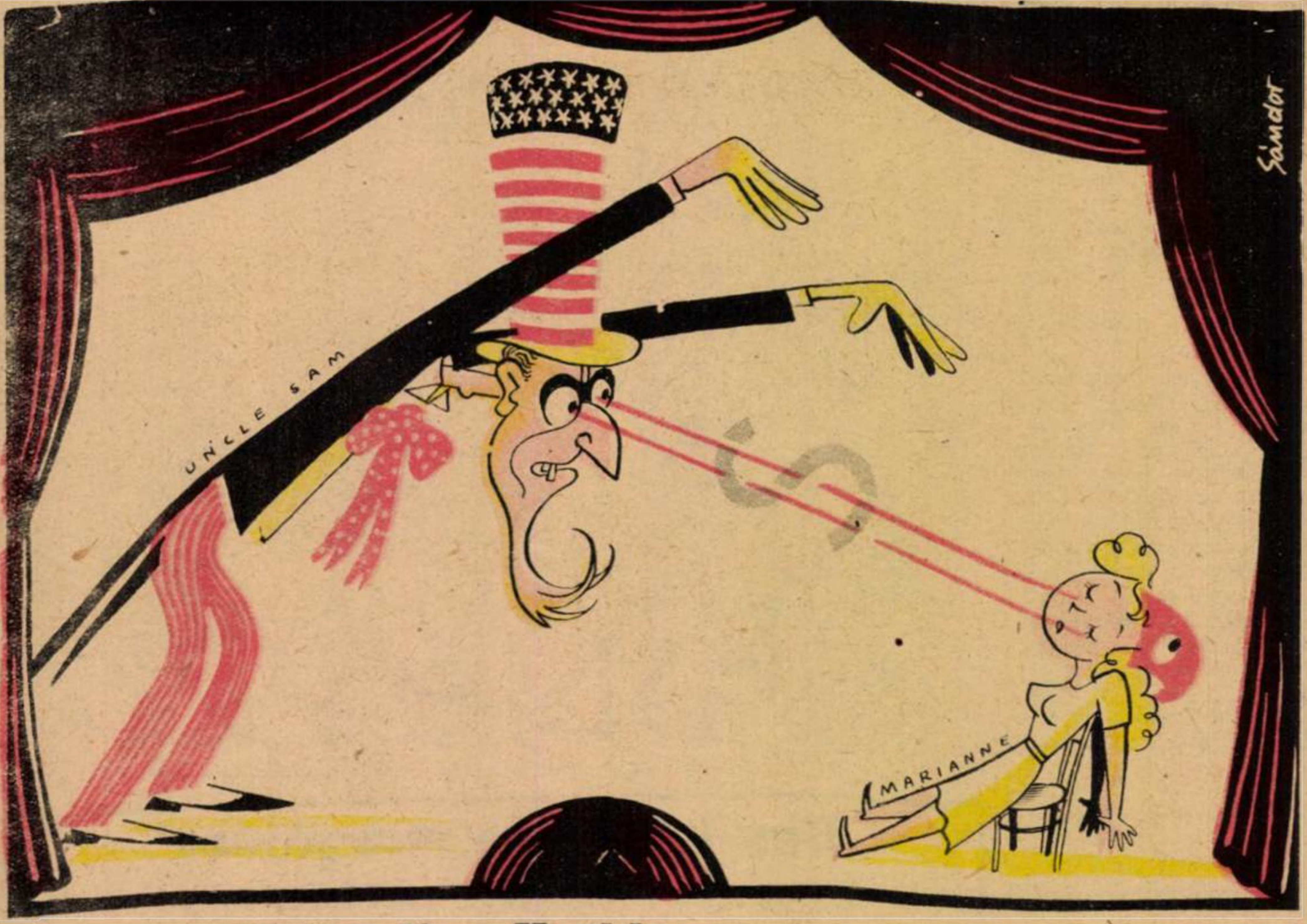
Sulinyílás idején

— Miért ülsz háttal, Pistike?

— Mert tavaly megbuktatott a tanító bácsi számtanból.

A nagy hipnotizőr

Egy amerika ezredes naplójából

1944 január

Ma elfogtunk egy német tisztet. Sok érdekes dolgot mondott, de, sajnos, már nem írhatom beléd, édes naplóm, megyek kezetmosni, mert leírtam ezt a szót, hogy német. Borzalmas! Undorító! Szörnyű! Rettenetes! Irtózatos! Gyomorkeverő! Pfuj! Piha! És így tovább!

1946 június

Ezek a németek tulajdonképpen nem is olyan rossz emberek. Mert igaz ugyan, hogy gázt használtak, de hát azt az amerikai háziasszonyok is használnak és mégsem minősítik őket háborús bűnösöknek. Igaz, hogy csináltak egypár disznóságot, de hát voltunk mi is fiatalok és leszünk ismét, ha az Isten megsegít.

1948 szeptember

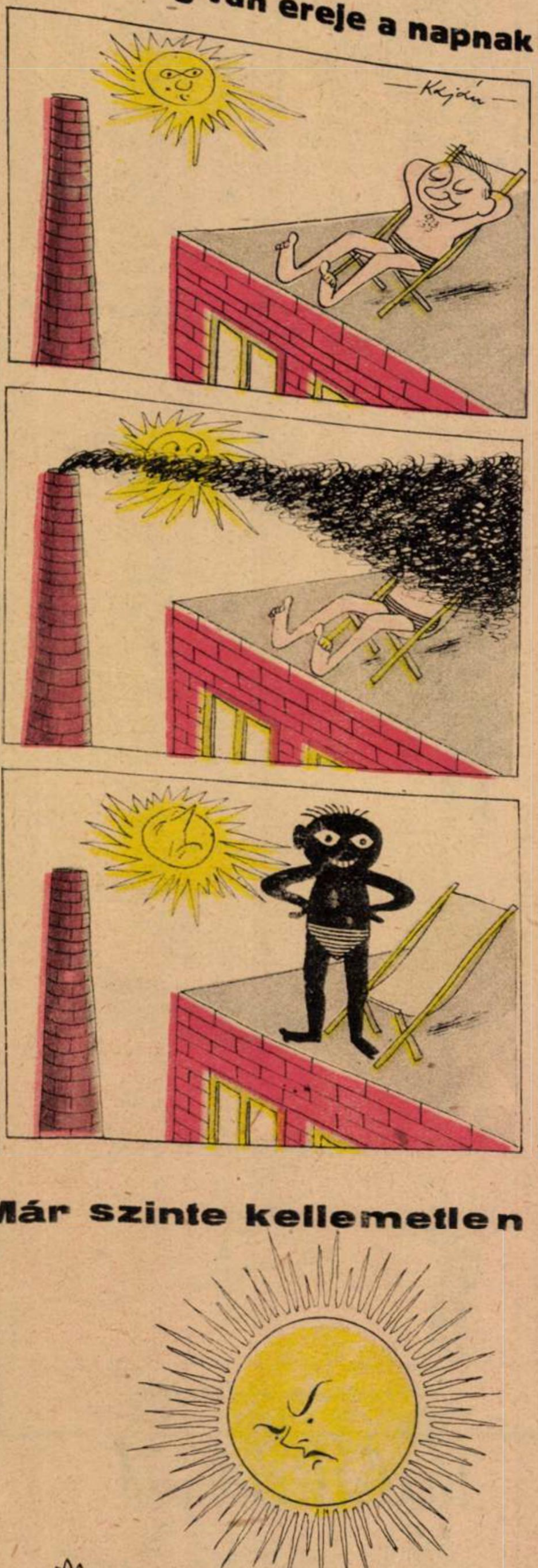
Ma kezetfogott velem egy SS-tábornok. Soha többé nem mosok kezet.

Horthy New Yorkban

Horthy: Szerencsésen megérkeztem, uraim. Lesz szállásom?
Eckhardt: Ne aggódjon főméltóságu uram, majd a Jékely kerít ...

Még mindig van ereje a napnak!

Schuman és fia

Ifj. Schuman: Papa, ez a proli gyerek golyót kér tőlem.
id Schuman: Majd ad a papájának a belügyminiszterem!

Válasz egy IDEGES EMBER nyilatkozatára

Az ember békésen ballag a Körúton — félszemével a kirakatokat, a másikkal szőke, barna kislányokat bámul, — lelkében Liszt Ferenc kápolnájának piciny harangjai csengenek-bonganak ...

Es akkor jön a népszerűség!

Egy százhúsz kilós ember akkorát üt a hátamra, hogy az egyik bordám kifúrja elől az ingemet.

— Szervusz Lacikám! — üvölti. — Angyali marhaság volt tegnap az a Gugyerák. Becsületszavamra, még életemben nem röhögtem akkorát.

— De bocsáss meg kérlek ...

— Mindig ilyen voltál öregem, az iskolában is ... emlékszel, amikor a Suhajda szájon vágott ...

— Ne haragudj ... a Tabi Lász ...

— Akkor is éppen ilyen bambán vigyorogtál, mint most ... hogy Te milyen egy jó pofa vagy ... Angyal vagy öregem, angyal vagy ... becsületszavamra nekem elhiheted, — én megmondom az igazat, ami a szívemen, az a számon...

— Ertse meg végre, az a Tabi a Ludas Mátyásnál ...

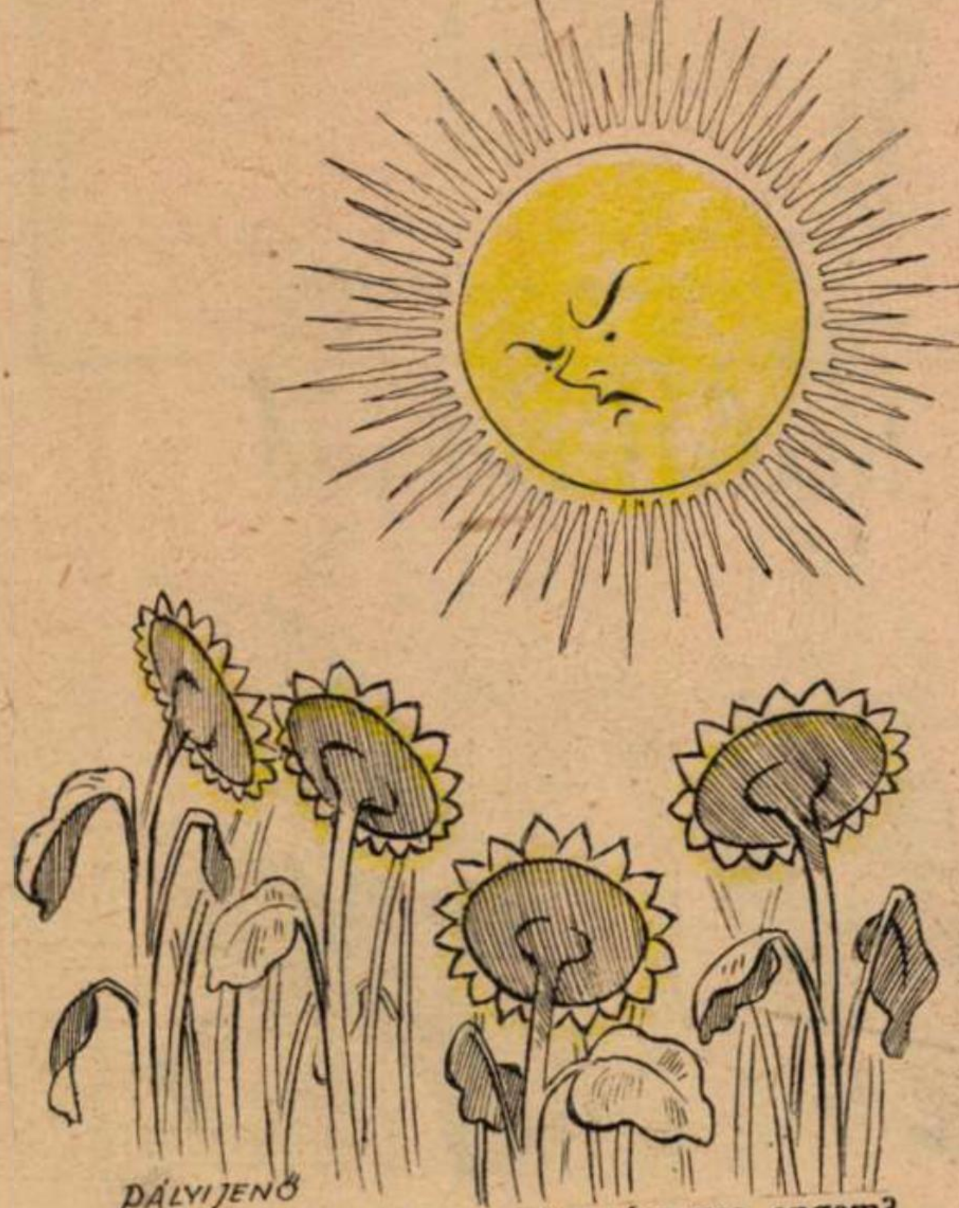
Mind a hetvennyolc fogával beleröhög a képembe, négyszer szemenköp, ebből kettő a Lászlónak szól, kettő az Ervinnek, elkapja a kezemet, mind a két csuklómat kificamítja, barátságosan mellbe vág, a kiugrott bordám visszasíklik a helyére, — ő pedig harsány röhögés közben tova üget ... csak úgy harsog az utca, ahogy ordítja ... — Szervusz Lacikám!!!

Csendes, szolid ember vagyok. Szeretem a jó vicceket és mostanában mindenki vicceket mesél nekem. Es ha nem tudok a földön fetrengve röhögni rajtuk, megmondják a szemembe, hogy irigy vagyok, csak az tetszik nekem, amit magam csinálok.

Edes egy druszám! Add vissza nekem az én kedves zenopotámiai álompolgáraimat, cserébe vedd a te hiveidet és örökké hálásan, soha el nem múló barátsággal gondol rád barátod, ezentúl így:

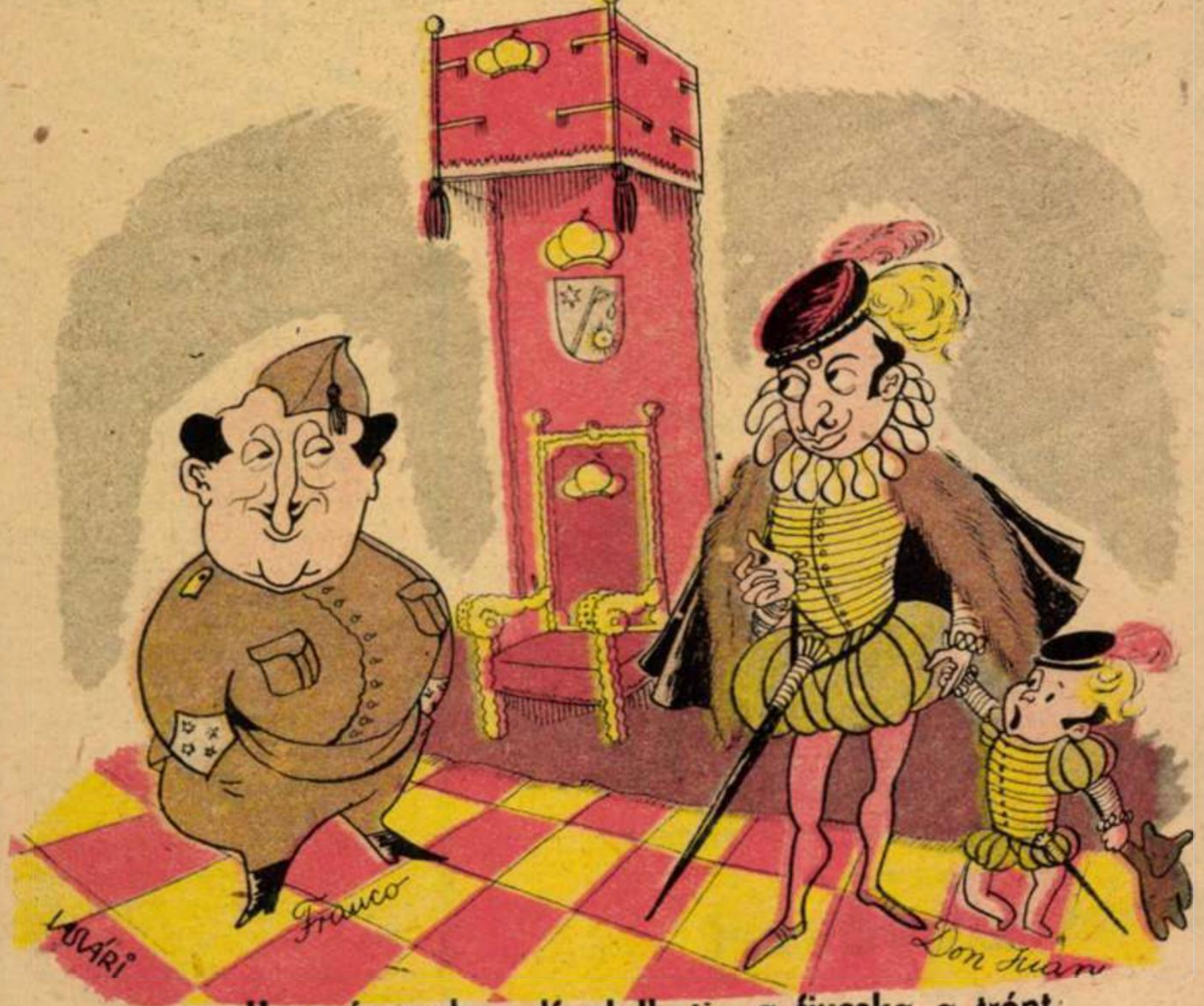
B. Tabi Ervin

Már szinte kellemetlen

A Nap: Mit bámulnak ezek egész nap engem?

Lehet vele beszélni

— Husz év mulva elfoglalhatja a fiucska a trónt.
— Miért husz év mulva, senor Franco?
— Hát nem bánom, legyen huszonöt.

Az úr a futballpályán is úr

— Idejutott a magyar sport, Huba! Huszonkét emberre jut egy labda!

A KÖZÉRT éjjel is nyitva!!

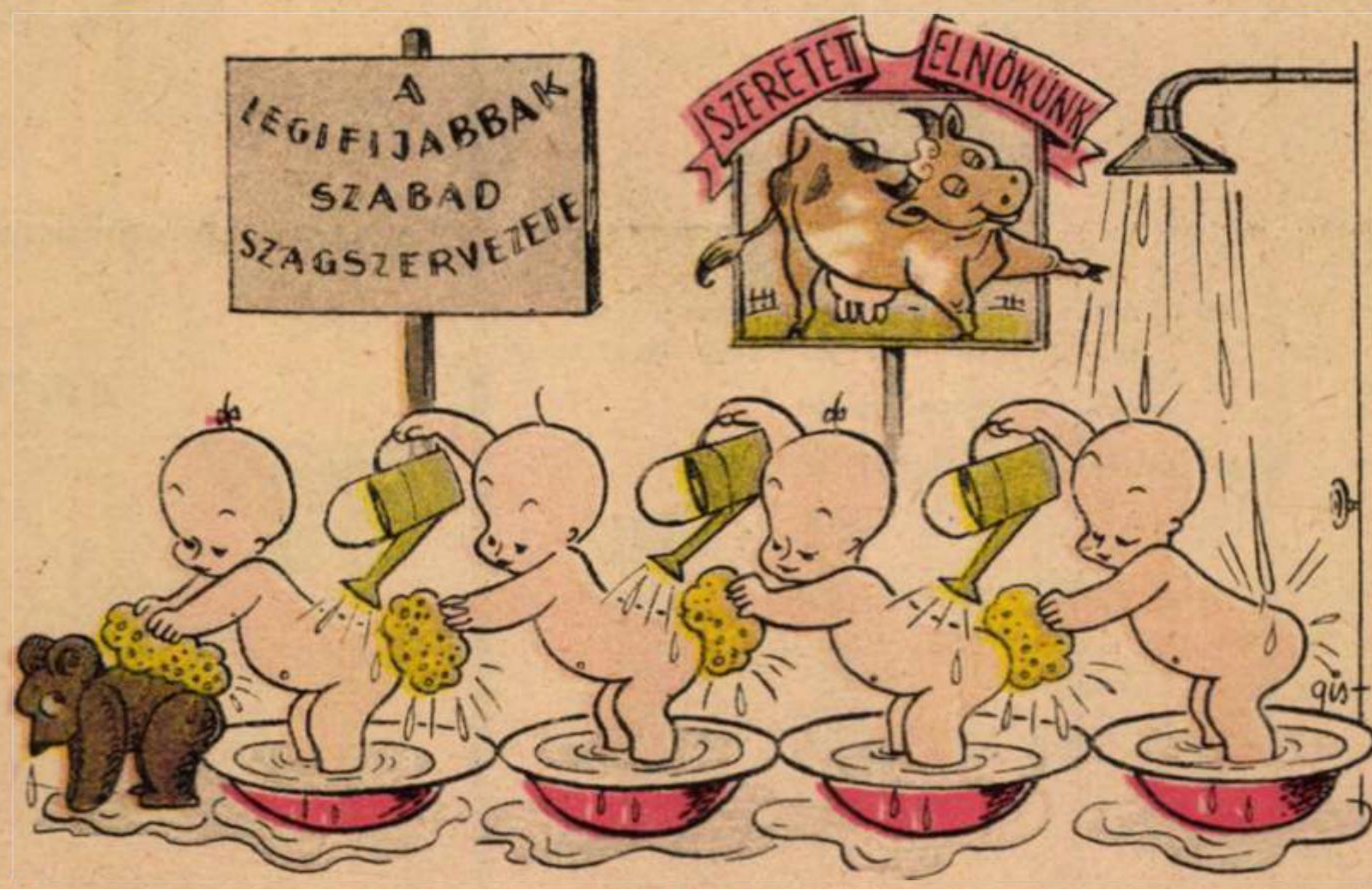

Panasz a Szabadsághegyen

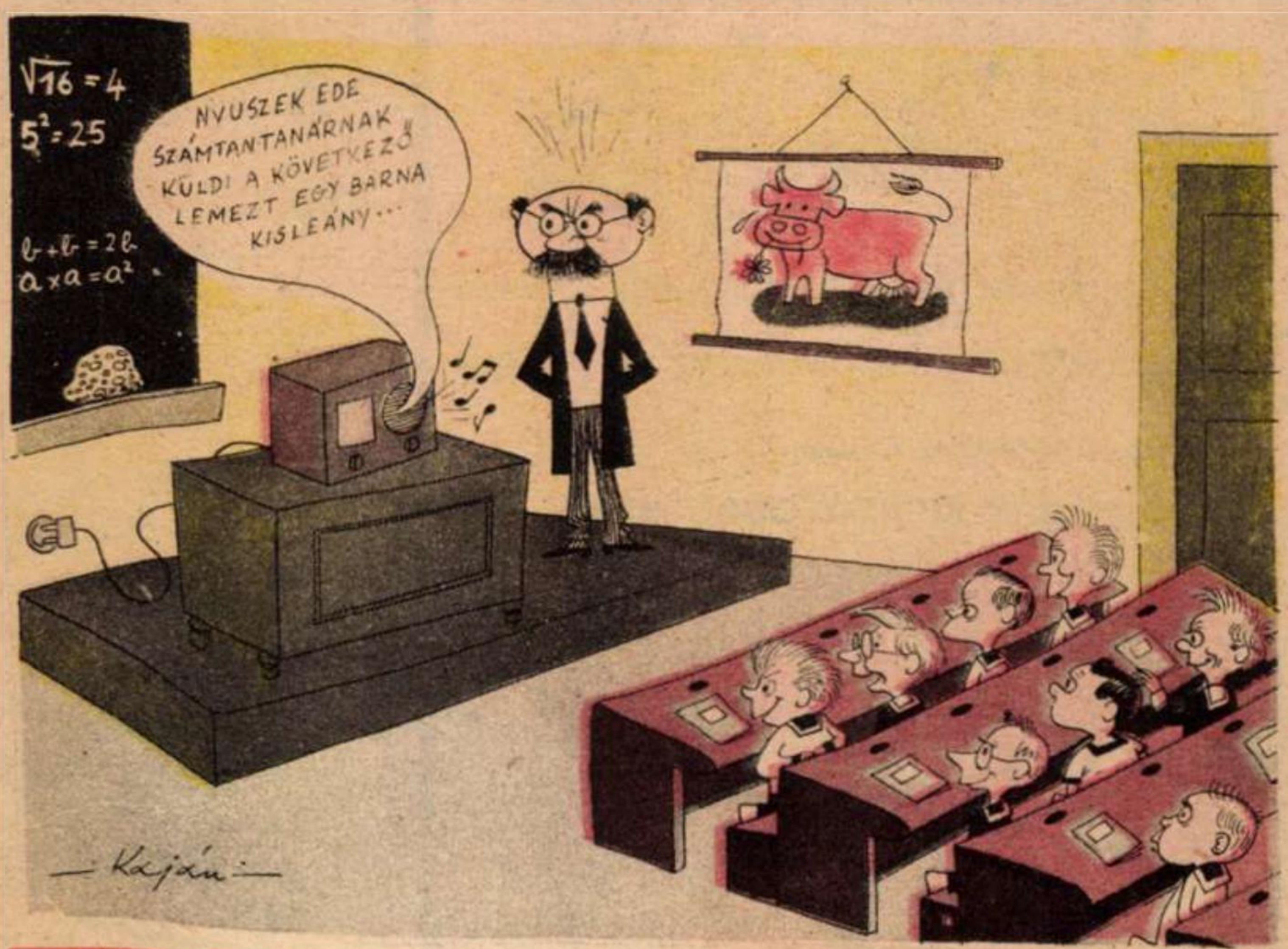

— Mondja Koldus úr, maga itt lakik a Szabadság-hegyen?
— Dehogy. Hát tudok én kérem napi 80 forint keresetből 100-at fizetni a penzióért?

A legifjabbak racionalizált tisztasági versenye

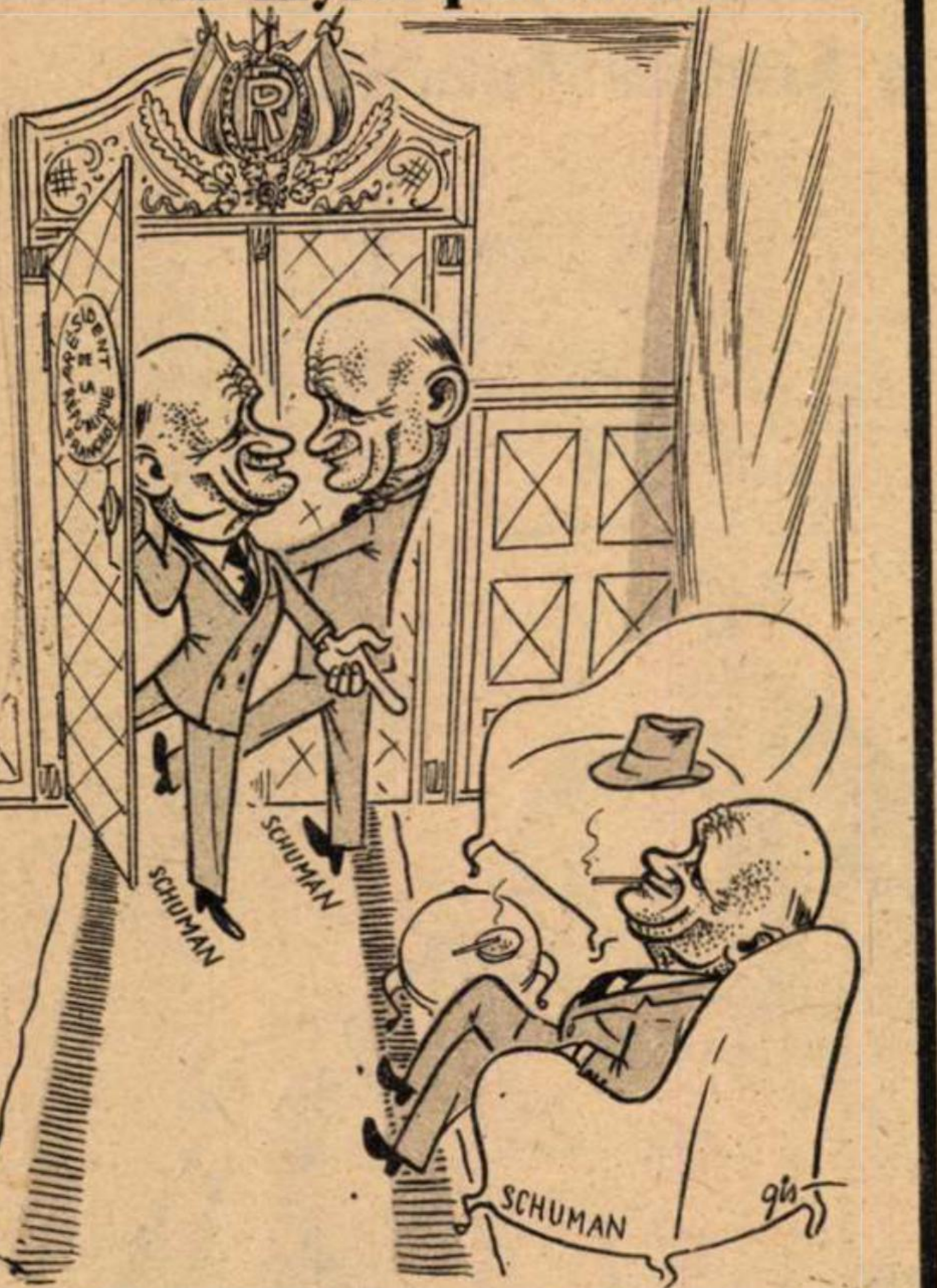

Bevezetik a rádiót az iskolákba

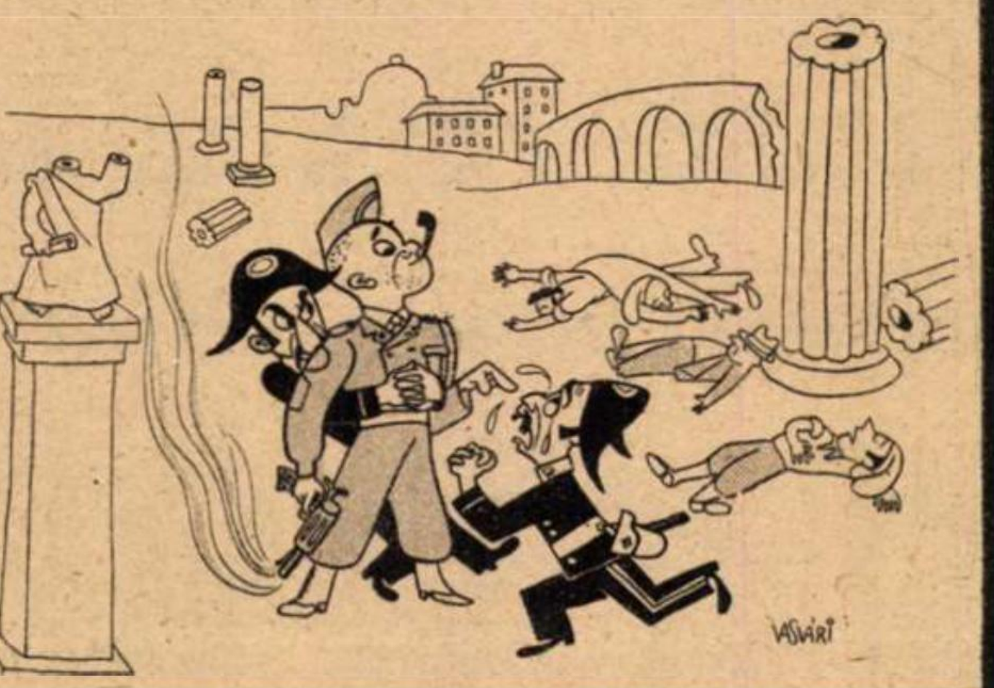
Elöl megy a Schuman, utána a Truman!

Az Elysée-palotában

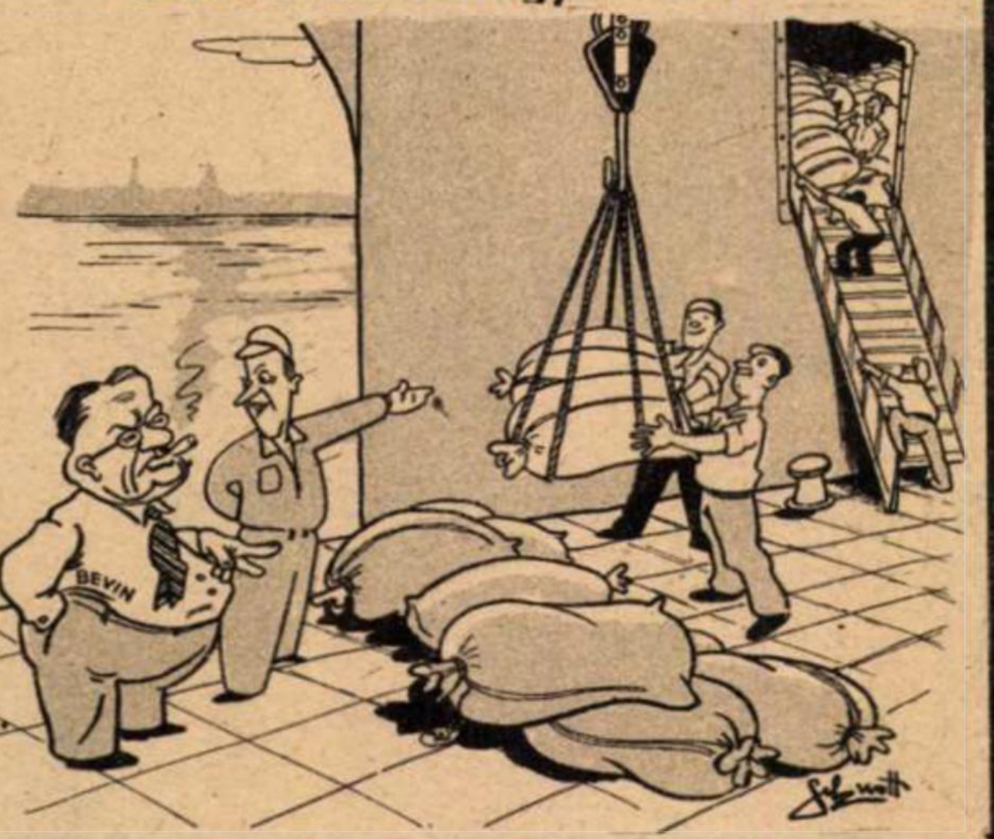
Schuman (Schumanhoz): Nekem nem sikerült a kormányalakítás, próbálja meg maga.
Schuman (Schumanhoz): És ha nekem sem sikerül?
Schuman (Schumanhoz, Schumanra mutatva): Akkor majd megpróbálja ő.

A szép Itáliában

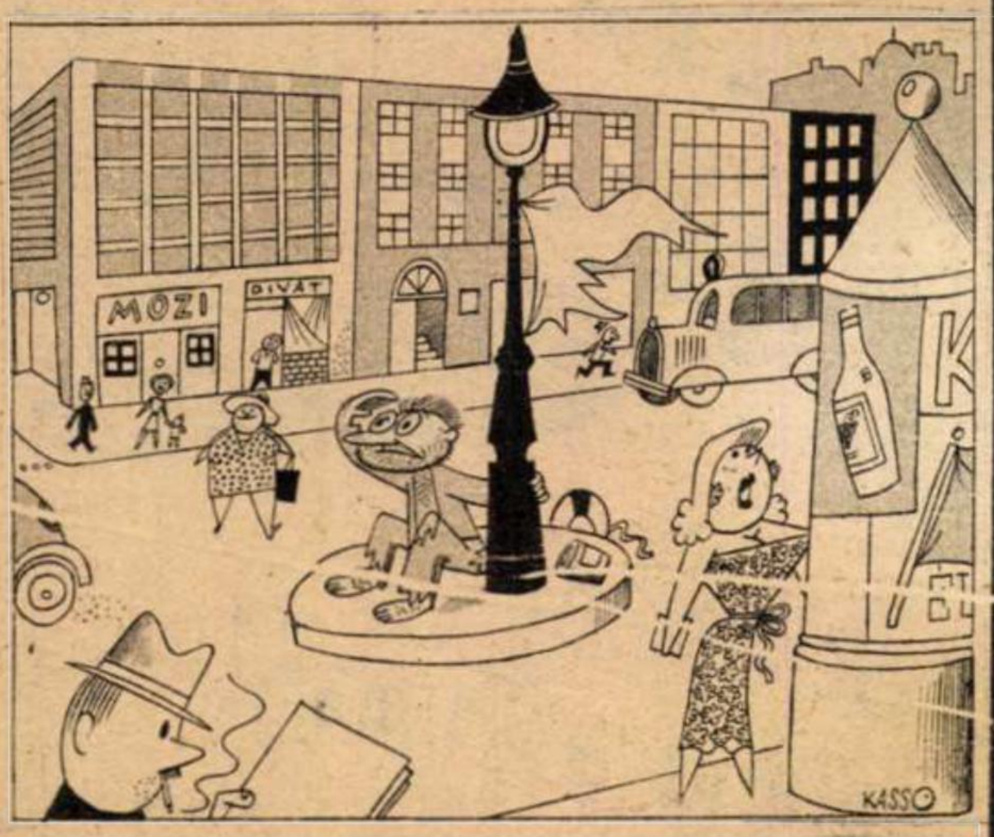
— Miért lövöldözött a népre kedves megszálló úr?
— Azt én is csak a jegyzékünkből fogom majd megtudni.

Dacos kis külügyminiszter

— Mi az, Miszter Bevin, maga elfogadja a szovjetbúzát?
— Jó, jó, elfogadom, de nézze meg az arckifejezésemet.

Tragédia a járdaszigeten

A hajótörött: Hát ez borzasztó! Sehol egy hajó!

Incidens az orvoskongresszuson

Hova rohan doktor ur?
— Most jutott az eszembe, hogy én ügyvéd vagyok!

Óegyiptomi művészet

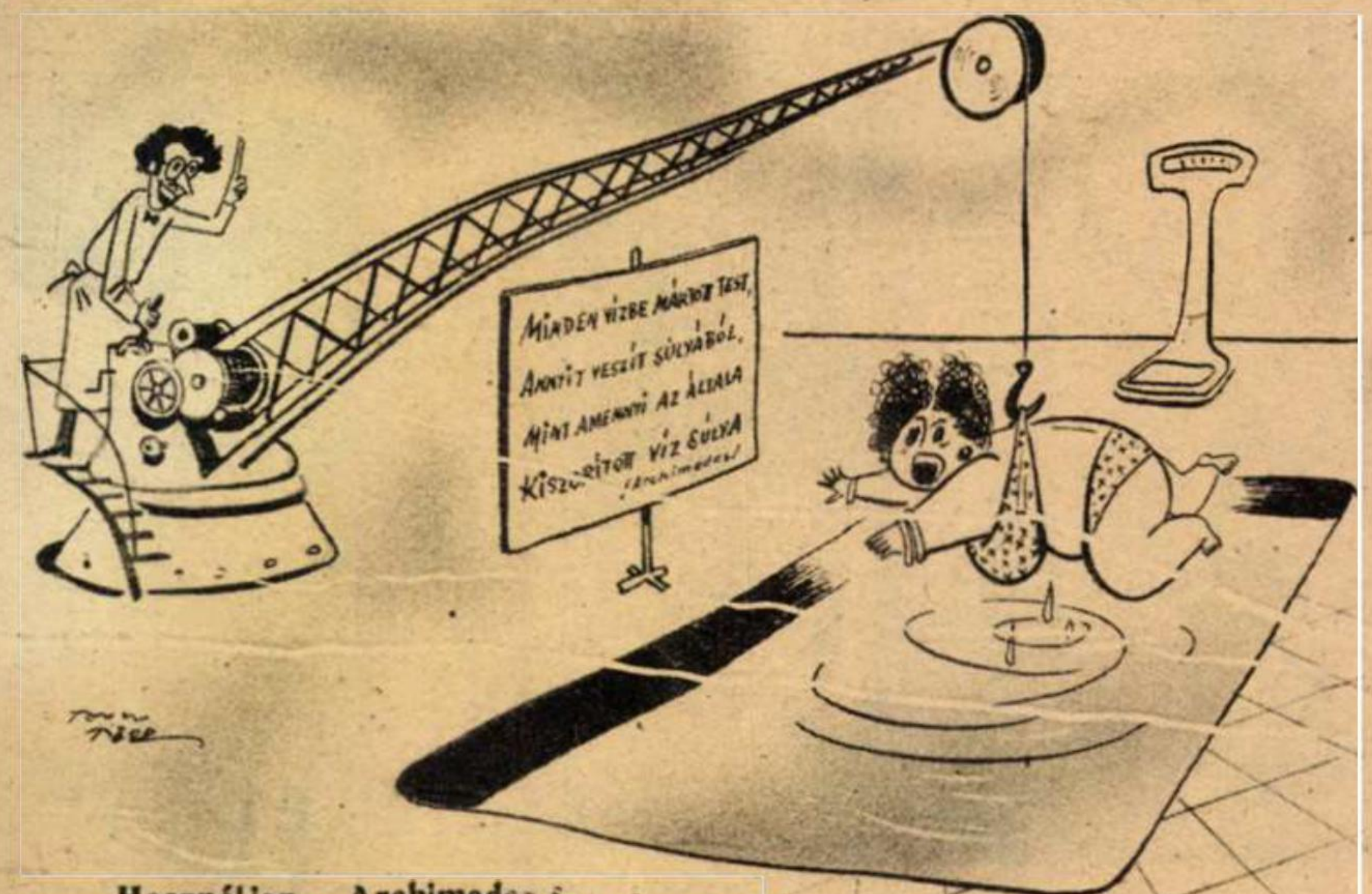
Egyiptomi hieroglif-rajzoló: Na, ha ezt is meg tudja majd valaki fejteni megeszem a kalapomat!

Amerika bacillusháborúra készül

— Hé, hát az öccse hol maradt? Az is behívót kapott!
— Nem ér rá kérem, éppen fertőz...

Akar ön fogyni?

Használjon „Archimedes-fogyókúrát."

Hány ingersáv hat károsan az élőlényekre? Ludas Matyi folytatja a Hirlap tudományos cikksorozatát

A földsugárzás titkait kutató tudósok előtt már régóta ismeretes, hogy az ingersávok nemcsak a szervezetet befolyásolhatják károsan, de hatást gyakorolnak az ember szellemi és erkölcsi életére is. Igy pl. Bertrand őrgróf hitvese, a XV. században, sohase követett volna el házasságtörést, ha Animando lovag ágya, amelybe a hölgy belefeküdt, nem lett volna kitéve ingersávhatásnak. De más élőlényekre is rejtelmes hatást gyakorolnak a földalatti vízerek és sugárzások, mert pl. bárki megfigyelheti, hogy a szitakötők télen étvágytalanná válnak, ha ingersávhatásba kerülnek. Nemrég Budapesten történt, hogy egy rab a Markó-utcában azzal a jogos kívánsággal állott elő, hogy fekvőhelyét, amely ingersávhatásnak van kitéve, helyezzék át a rózsadombi villájába, ahol ilyen kellemetlen behatástól azelőtt mentve volt.

H. F.

Küzdelem a szárazság ellen! Itt a mélyenhűtött tüzifa!

A kormányzatnak az a felhívása, hogy a főváros lakossága már a nyár folyamán fedezze tüzifaszükségletét, a legnagyobb nehézségek elé állította a tüzifakereskedők százezreit.

— A kormány lehetetlent kíván tőlünk! — panaszkodott munkatársunknak Svindl Aurél, lóutcai tüzifakereskedő. — Nyáron képtelenség vizes fát szállítani! Hiába locsolja az ember a felaprított árut ebben a melegben, mire az a fogyasztó pincéjébe kerül, akkorra már annyira száraz, hogy zárt térben meggyujtható! A kispénzű fogyasztóréteg persze elvárná, hogy a fa a megszokott nedves minőségben kerüljön felhasználásra, dehát könyörgöm, én nem mehetek el minden vevőm pincéjébe naponként meglocsolni azt a fát...! Meg is mondom a vevőimnek nyiltan, hogy én itt nálam az üzletben a mérlegelés előtt egyszer jól meglocsolom az árut, de aztán, hónapokig feléje sem néznek a pincében, akkor persze, kiszikkad!

Egyébként lapzártakor értesültünk arról, hogy nemsokára piacra kerülnek az első mélyenhűtött faszállítmányok. A mélyenhűtött tüzifa nedvességtartalma természetesen akár egy év mulva is ugyanolyan magas, mint ha frissen lenne locsolva.

180 ÉVES CÉG

Az újjáépülő Tabán modern épületei közt egy töpörödött kis házacska hivalkodik a roskatagságával. A házacska bejárata fölött pedig a következő táblát himbálja a szél:

Conditorei
Cukrászda
Alapíttatott 1770-ben,
Őfensége Mária Terézia
kegyes császárnőnk uralkodásának 30-ik esztendejében.

Az immár 180 éves cég régóta foglalkoztatta képzeletemet, tegnap aztán leküzdöttem érthetetlen idegenkedésemet és átléptem a conditorei mozaikkal kirakott küszöbét. Az első benyomásom kellemesnek volt mondható, csak az zavart, hogy nem láttam semmit az általános sötétségtől.

Kinyújtott karokkal tapogatóztam a falak mentén, amikor egy hang megszólított az űrből.

— Méltóztassék csak nyugodtan állva maradni! — utasított. — A szem csakhamar hozzászokik az előnytelen világításhoz és akkor majd nyugodtan botorkálhat tovább nagyméltóságod...

Tényleg nem telt bele 15 perc és lassan kezdtem kivenni a dolgok körvonalait. Előttem egy magas, aranyozott pult terült el, rajta különös alakú edényzettel és elefántcsontból valamint hegyikristályból csiszolt apró disztárgyakkal. Az aranypult mögött idősebb férfi pipázott ferencjóskában, mellette élemedett hölgy álldogált máriateréziában.

— Kegyeskedjék helyetfoglalni! — szólt rám az öregúr, mire leültem az egyik csavartlábú székre, melynek párnázata helyett egy nyilván rugalmas tükörlap volt alkalmazva. Szemeim egyre jobban hozzászoktak a szerény világításhoz, egy letűnt korszak különös levegője csapott meg, úgyhogy köhögnöm kellett. Ugyanakkor megdöbbenve tapasztaltam, hogy környzetem a legnagyobb mértékben tisztátalan.

Kiszolgáltatott helyzetemből fakadó rémületem úgylátszik kirajzolódhatott arcvonásaimra, mert az öregúr csöndes, megnyugtató hangon beszélni kezdett hozzám.

— Cukrászdánk — mondotta — híven őrzi egyedülálló, ódon zamatát, amelyre 180 éves multja méltán predesztinálja. Nálunk minden szék, minden asztal és minden kellék úgy áll, mint 1834-ben, amikor őfensége, II. Ferenc apostoli császárunk kétízben is magas látogatására méltatta cégünket. Le se törülgetjük a bútorokat, nem takarítunk, nehogy elmozduljanak. Még a por is legalább egy évszázados nálunk, sőt a polcokon mégrégibb...

Lefricskáztam a hüvelykujjamról egy pókot.

— Ez egyik büszkeségünk! — jegyezte meg az öregúr és a márvány zenélő óra sarka felé mutatott. — Méltóztatik látni azt a pókhálót? Nos, ez már jó királyunk, V. Ferdinánd korában is megvolt. Az ostrom alatt megsérült, de aztán restauráltuk....

Ekkor észrevettem, hogy az indákból kiképzett mennyezeten valami apró lángocska világít egy kvarc-ébenfa petróleumlámpában. Megkértem az aggastyánt, hogy csavarja a fényt kicsit erősebbre, mert ez nagyon jó megvakulás ellen.

— Sajnos, nem lehet erősebbre csavarni, — válaszolta az öregúr. — Ez a petróleumlámpa még az 1856-os kezdetleges típus, Mária Erwin Hilde pfalzi nagyhercegnő, királyi fenségtől kapta a cég Schleswig-Holsteinből...

Az idősebb hölgy is megjelent a bronz csapóajtón keresztül és különös formájú süteményeket tett elém. Megkóstoltam a legkisebbet és megállapítottam, hogy a cég 180 éves ódon zamata minden kétséget kizáróan fellelhető benne.

Később kiköptem az antik tésztát, ami láthatóan rosszulesett a tulajdonosnak.

— Sajátos, hogy nagyméltóságod ízlését nem nyerte meg a sütemény — jegyezte meg gúnyosan a matróna, — holott báró Hötzendorf Conrád, a monarchia táborszernagya, 1906-ban minden nap elismeréssel fogyasztott el egy párat ugyanebből a tepsi süteményből!...

Biztosítottam őket, hogy ez egészen elhihető, majd gyorsan kifizettem a cég korával arányos süteményárat és távozáshoz készülődtem. A kijáratnál azonban hasraestem egy ügyesen álcázott gödörben.

— Gránáttölcsér, — jegyezte meg az agg. — Kegyeletből tartjuk, mert 1873-ban szakította a hadgyakorlaton egy osztrák mozsárágyú...

Felkeltem és hazabicegtem, de komolyan mondom, a derekam táján még ma is olyan fájdalmat érzek, mint Metternich herceg a XIX. század dereka táján.

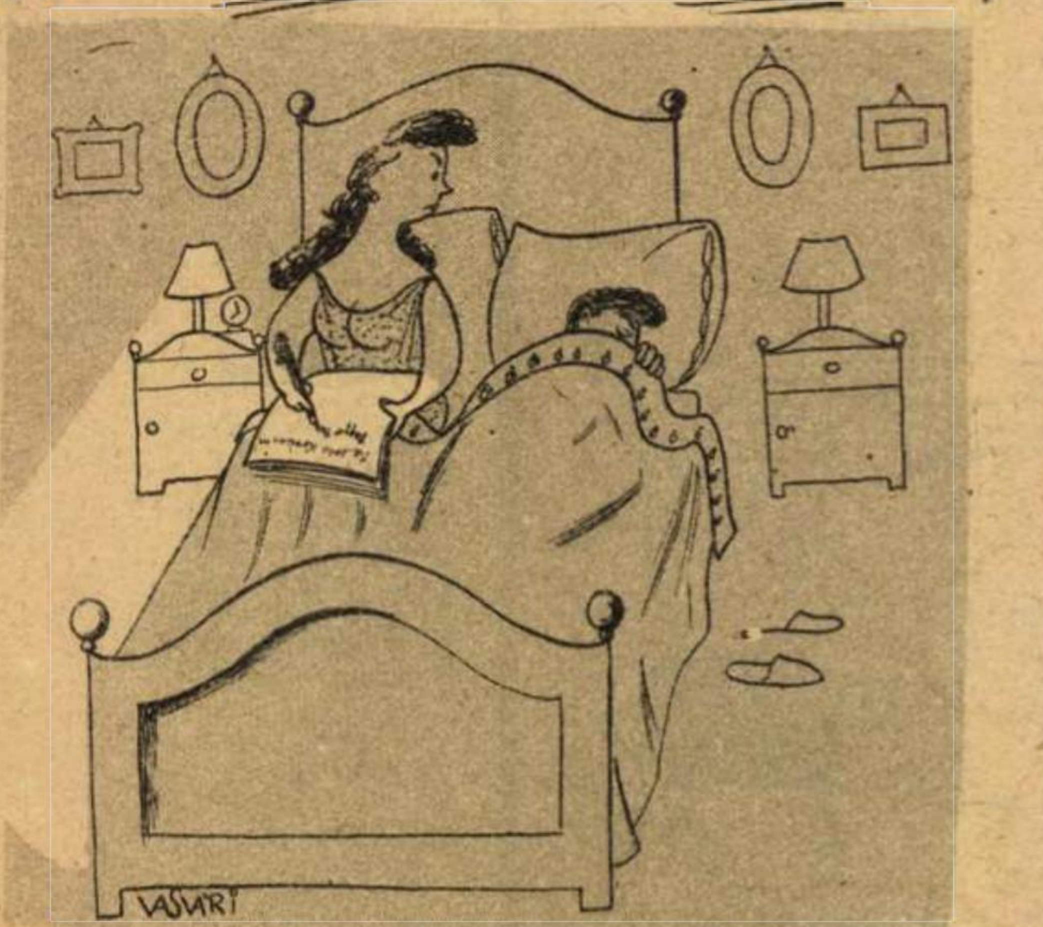
Kishont Ferenc

Aki nem dolgozik, az ne béreljen

— Elveszik a földjét nagybérlő uram, mert nem dolgozik.
— Micsoda beszéd az? Már egy éve dolgozom azon, hogy el ne vegyék.

Nem állszóba vele

Kovácsné összeveszett a férjével.

Palesztinai helyzetkép

Egy arab csapat keresztülvonul egy arab falun. A falu népe szájtátva nézi a burnuszos harcosokat. Az öreg Omár habozva odalép az arab csapat két vezetőjéhez. Egy darabig rémülten nézi a két marcona, burnuszos alakot, aztán meghajolva köszönti őket:

— Szálem alejkum!

Mire az egyik burnuszos parancsnok melegen megrázza a kezét:

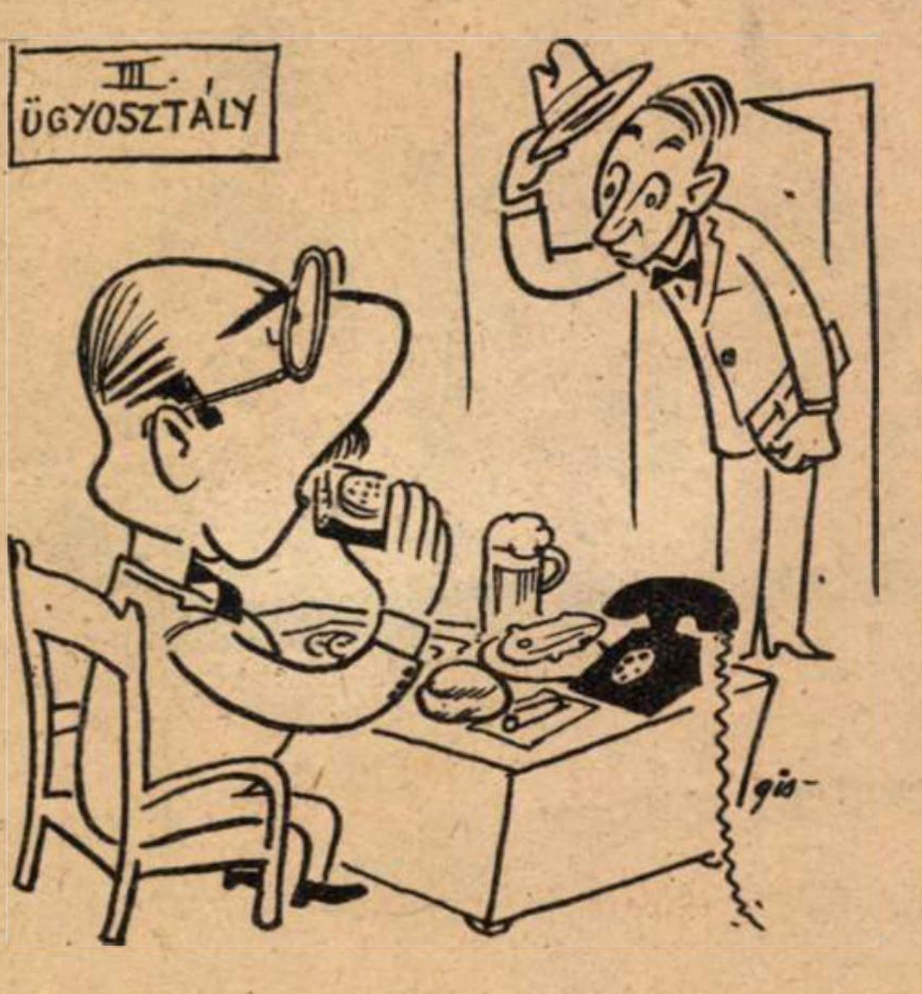
— Örvendek, Herr Szálem! Én Oberscharführer Hans Mayer vagyok Hamburgból, ez a másik igazhívő pedig Captaim Joe Smith Greenwichből...

Az Őszi Vásáron

— Mi az, Kucsera úr? Ekkora nagy kiflit vásárolt?
— Igen, de negyvennyolchavi részletre.

Minden közalkalmazott munkájának megfelelő címet kap

— Miért áll már itt uraságod másfél órája?
— Várom, hogy a tisztviselő úr csináljon már valamit, mert nem tudom megszólítani.

Doktor Zalán futása

a diósgyőri vasgyárból a Markó-utcai fogházba

Kihallgatás Bizóniában

Elnök: Volt önnek valami dolga a nácikkal?
Vádlott: Nácikkal? Olyan ismerősen hangzik ez a szó. Ja igen, hogyne, kérem, az egyik nagybátyámat hívták Nácinak, Isten nyugosztalja, olyan kis cvikkeres emberke volt, ha tetszett ismerni.
Elnök: Sajnos, nem ismertem. Milyen álláspontot foglalt ön el Hitlerrel szemben?
Vádlott: En kérem? Hogy is mondjam csak... Hallottam, hogy van Berlinben valami Hitler nevű ember valami jobb állásban, de amúgy nem sokat törődtem vele, mert nekem is elég jó állásom volt, Gott sei Dank. **(Lekopogja.)**
Elnök (csóválja a fejét): Hallatlan, kérem! És ezért kellett akkora zrit csinálni, bevádolni önt? Én nem is értem, milyenek az emberek.
Vádlott: Én se. (Egy darabig gondolkoznak azon, hogy milyenek az emberek, majd amikor rájöttek, egymás vállára borulva kisírják magukat.)
Elnök: Hát akkor bocsánatot kérek a háborgatásért, Herr... Herr... Mit is tetszett mondani, hogy hívják önt?
Vádlott: Hjalmar Schacht.
(Függöny fejcsóválva le.)

Figyelem! **Figyelem!**

1'20

forint jutalom annak, aki a

KARAVÁN

c. filmben legalább egy

egyszemélyes karaván

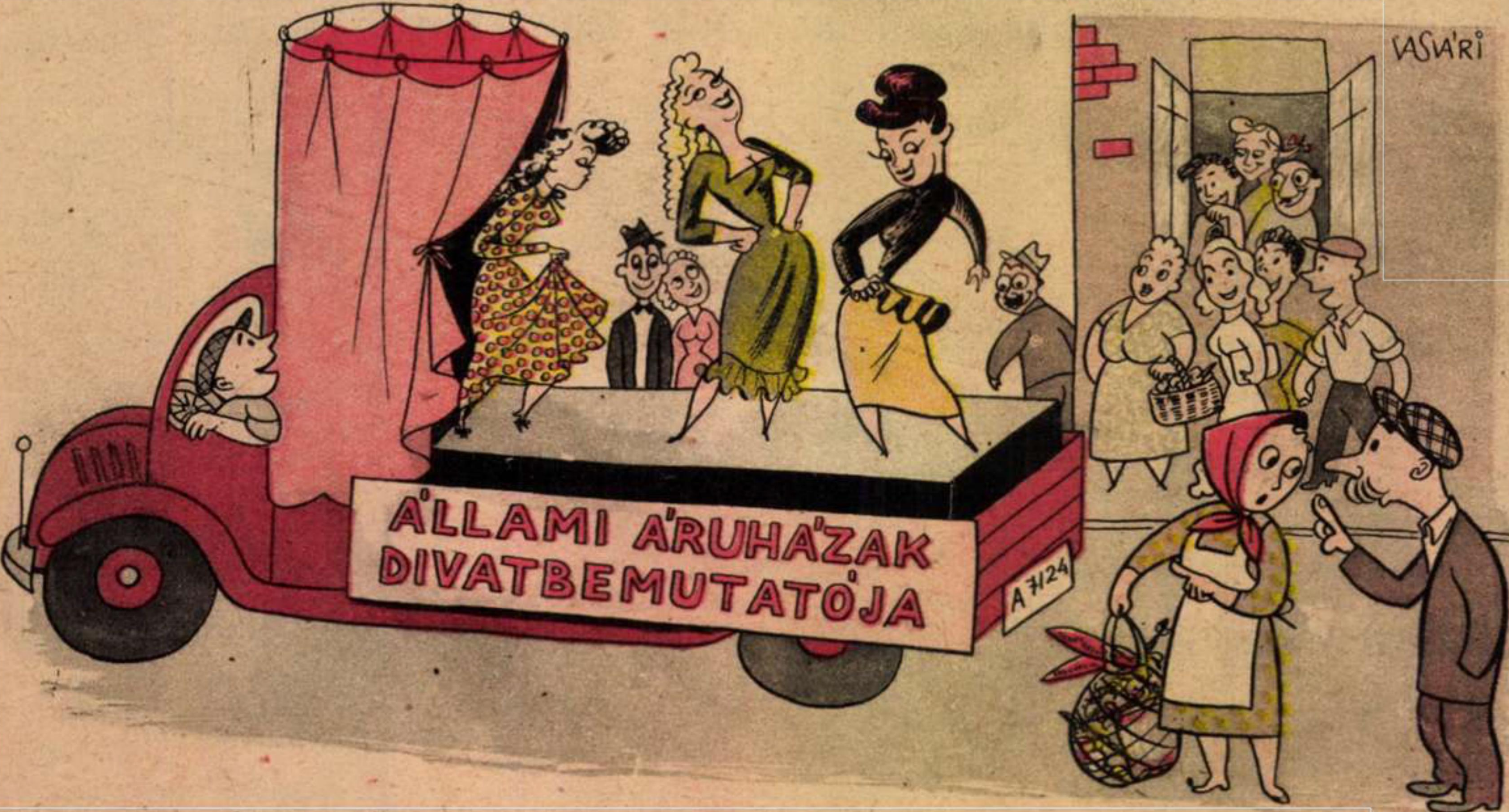
nyomára vezet!

Amint a mellékelt ábra mutatja

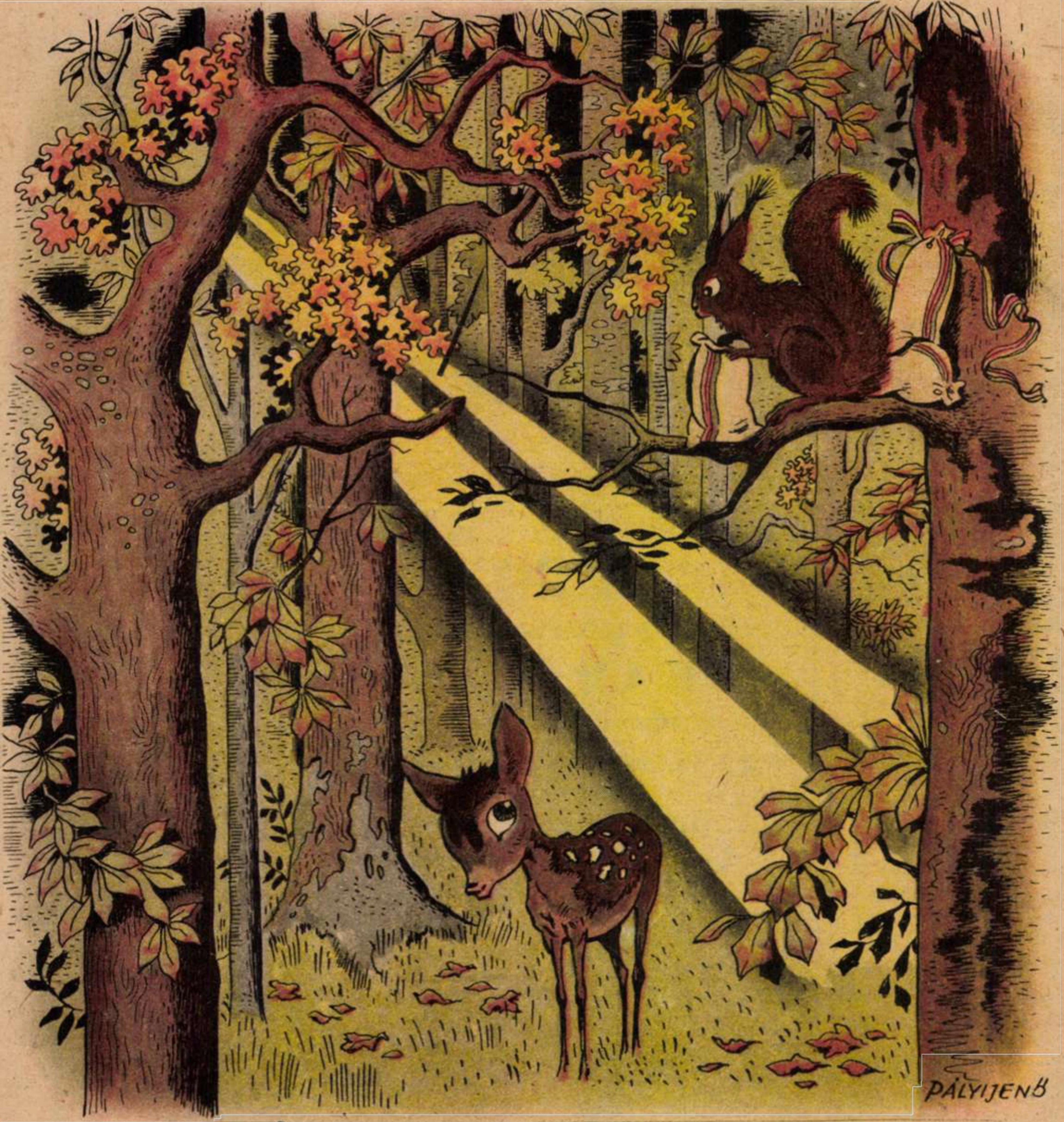
A szerelő: Hát nagysága kérem, a csőben nincs semmi baj.

Gördülő divatbemutató

— Látja szaktárs, az tetszik nekem ottan. Illik a szine a szatyromhoz . . .

Erdő mélyén is jó lakni

Őzike: Magasabb ott fenn az életszinvonal?
Mókus: Magasabb, mert én élmókus vagyok.

Gergely Miklós:

Bacillusháború

Bevallom őszintén, énrám mély hatást gyakorolt Haldane angol orvosprofesszornak az Orvoskongresszuson elhangzott beszéde, amelyben bacillusháborúra való készülődéssel vádolja Amerikát.

Tetejébe még tepertős túróscsusza volt vacsorára, amit a feleségem főz a legjobban az egész Ló-utca 5., III. emelet 7. alatt, így hát nem csuda, ha ezekután azt álmodtam, hogy bacillus voltam Amerikában, bánatos kis bacillus. A newyorki Seventh Avenuen laktam egy kellemes kis garzonlakásban és éppen a New York Times-t olvastam a karosszékben. Az első oldalon hatalmas hadijelentés állott:

Vitéz streptococcusaink benyomultak Brüsszelbe. Az ellenség diftériabacillusait bekatlanoztuk. Eddig ötvenezer influenzabacillust ejtettünk foglyul, valamint számos ampullát zsákmányoltunk. Az elfogott spirochéta pallidákat kihallgatás nélkül agyonlőjjük, mert azok tőlünk szöktek át az ellenséghez.

Ekkor lépett be a szobába Jim, a legjobb barátom, aki szintén bacillus volt, csak nem olyan intelligens, mint én.

— Nem sül ki a szemed? — rivallt rám. — Hát milyen mikróba vagy te? Úgy viselkedel, mint egy taknyos náthabacillus! Önérzetes bacillusnak a fronton a helye!

— Légy megértő — pirultam el. — Nézd, én éppen most élem a mézesheteimet.

— Hol az asszony? — nézett körül gyanakodva Jim.

— Te csacsi — magyaráztam meg, még jobban elpirulva. — Én osztódással szaporodom.

Ekkor kopogtattak az ajtón és Marshall amerikai külügyminiszter lépett a szobába.

— Hát mi lesz? — szólt rám mérgesen. — Bevonul vagy nem vonul be? Így nem győzhetjük le az ellenséget, ha a legjobb bacillusaink lazsálnak!

— Nem megyek — mondtam dacosan. — Inkább dugjanak kémlőcsőbe, fojtsanak szérumba, rakjanak mikroszkóp alá, de nem megyek! Nem én! Gebedjek meg, ha megyek!

— Es miért nem? — kérdezte fenyegetően Marshall.

— Hát csak nem képzeli — vágtam az öklömmel az asztalra, — hogy önérzetes amerikai bacillus létemre négerekkel fogok együtt harcolni?!

— Az más, barátom — mondta megenyhülve Marshall, — maga éppen úgy gondolkozik, mint én.

Ami bizonyítja, hogy én álmomban sem vagyok egészen hülye.

Ludas Matyi

Előfizetési ára 1 hónapra
Belföldön **2.80** forint
Külföldön **4.—** forint
Postatak. bef. lap. száma 5170

Ludas Matyi azt üzeni

E. Sándor, Bratislava. Sorainak, amelyben arról értesít minket, hogy Gottwald elvtárs a Ludas Matyit tartja Európa legjobb politikai élclapjának, nagyon örülünk. Erre az elismerésre büszkék vagyunk!

D. L., Budapest. Sohase búsúljon, amiért csak októberben tud szabadságra menni. Október 2-tól 9-ig lesz a szovjetfilm ünnepi hete s ennek során két budapesti nagymoziban mindennap egy-egy nagy orosz filmalkotás kerül bemutatásra. Legalább megnézheti valamennyit.

Ludas Matyi

Felelős szerkesztő:
GÁDOR BÉLA
Szerkesztő:
TABI LÁSZLÓ
Felelős kiadó:
ZSIGMONDI ENDRE

Szerkesztőség: Honvéd-utca 10. Tel.: 127—750 és 128—031. Kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5. Tel.: 139—150 és 138—382.

Nyomatott a Szikra Lapvállalat offset-körforgógépein.

Felelős nyomdavezető: Nedeczky László.

Kuksi az Őszi Vásáron

Bútorokat gusztál Kuksi
„Tessék, amíg tart a készlet!"
Mondják néki „Potom olcsó"
„Es huszonnégyhavi részlet!"

Rádiót nyomnak kezébe:
„Meg kell a szívnek hasadni,
Olyan olcsó ez a kis gép
Es részletre lehet kapni!"

Selymet, bársonyt lát dögivel,
Jó napja van neki máma,
Illik mind az arcszínéhez
S részletre dobják utána.

De Kuksi csak tovább keres,
Mert esze van, meg kell hagyni
S érdeklődik: „Hol lehetne
Egy kis pénzt részletre kapni?!"

E HÉTEN *Sarokba állítjuk*

Haldane

angol orvosprofesszort, mert a legapróbb dolgokba is beleköt. Már a bacillusháború sem tetszik neki.

